

HALKIN SESESİ

6 Nisan 1976

250 Kuruş

51

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

ÜSLERE EL KONULMALI! ÜSLER SOSYAL-EMPERYALİSTLERE KARŞI KULLANILMALIDIR

TÜSTAV

Türkiye'deki Amerikan üsleriyle ilgili olarak Dışişleri Bakanı Çağlayangil'le Kissinger arasında imzalanan anlaşmanın metni gazetelerde yayınlandı. Üs ve tesislerde birer Türk komutanın bulunması ve Türk bayrağının çekilmesi gibi değişiklikler dışında, anlaşmanın üsler üzerindeki Amerikan denetimini sürdürceği açıkça görülmektedir. Üsler ve tesisler sayesinde elde edilen bilgilerin Türkiye değil, ABD tarafından kullanılacağını NATO yetkilileri dahi söylemektedirler. (Hürriyet, 31 Mart 1976).

Üsler üzerindeki denetimin kimin elinde olduğuna şüphesiz ki, üsün üzerinde bulunduğu toprağa, üs ve tesis binalarına kimin sahip olduğuna bakılarak karar verilemez. Her şeyden önce sayıları yedi bine varan Amerikalı askerî personel görevlerine devam edeceklerdir. Üslerdeki Türk komutanlar, sadece bir tek Amerikalı subaya muhatap olacaklar, özellikle Amerikalı uzman ve teknisyenler tamamen Amerikan ordusunun hizmet ve denetiminde çalışacaklardır. Bir Amerikalı uzmanın İngiliz BBC radyosunda söylediği gibi, üslerin denetiminde tayin edici olan «ekipmanın (araç ve gereçlerin) Amerikalı uzmanlar tarafından işletilmesi ve bakımıdır.» (Milliyet, 31 Mart 1976)

Amerika ile yapılan anlaşmanın içyüzü ortadadır. Ülkemiz üzerindeki ABD denetimi sürecek, üs ve tesisler ABD emperyalizminin menfaatlerine hizmet etmeye devam edecektir. Bunun

bedeli, Amerika'nın her yıl için ödemeyi vaadettiği 250 milyon dolar ve bazı savaş araçlarıdır.

MC iktidarının Türkiye topraklarını Amerikan emperyalizmine kiralaması hangi şartlarda gerçekleşmiştir. Yurdumuz iki süper devletin başlıca çatışma alanlarından Akdeniz ile Orta Doğu bölgelerinin birleştiği yerde son derece önemli bir konuma sahiptir. Bir dünya savaşı şartlarında yurdumuz iki süper devletin, özellikle Sovyetler Birliği'nin ilk hedeflerinden biri olacaktır. Bugün, millî bağımsızlığımızı güçlendirmek ve korumak, yeni bir dünya savaşına karşı hazırlanmak ülkemizin en önemli meselesidir. Ve bu, ülkemiz üzerinde hegemonya mücadelesi veren her iki süper devletin tahakkümüne her alanda karşı çıkmakla mümkündür. Üsler konusunda Amerika ile yapılan anlaşma, ülkemiz üzerinde tahakkümünü sürdürmek isteyen ABD emperyalizminin attığı yeni bir adımdır. Türkiye, millî bağımsızlığını güçlendirmek için, millî savunmasını Amerikan denetimine sokan bütün uygulamaları kaldırmalı, üsler üzerindeki Amerikan denetimine de son vermelidir.

Şunu açıkça belirtelim. Türkiye'nin millî bağımsızlığını tehdit eden esas düşman Sovyetler Birliğidir. Türkiye millî savunmasını Sovyetler Birliğine karşı güçlendirmelidir.

Devamı 8. sayfada

Halkın Kurtuluşu dergisi sahibi Zeki Gümüşel ve Aydınlık dergisi sahibi Doğan Yurdakul gözaltında

MC iktidarının yurtsever basına karşı giriştiği saldırılar sürüyor. Aydınlık dergisinin sahibi Doğan Yurdakul 26 Şubat günü 99 yayınevi, dergi kitabevi, dağıtım ve plak şirketi sahiplerinin basına yapılan saldırıları protesto etmek üzere düzenledikleri basın toplantısından çıktıktan sonra polis tarafından gözaltına alındı. Polis aynı gün «Halkın Kurtuluşu» dergisinin idarehanesini bastı ve derginin sahibi Zeki Gümüşel ile burada bulunan 7 kişiyi gözaltına aldı. Yayın hayatına yeni başlayan «Militan Gençlik» Dergisinin birinci sayısının yazılarına el konulmuştur. Yine, «Devrimci Gençlik» dergisinin, «Rızgarı» adlı derginin ve diğer bazı yayın organlarının sorumlu müdürleri de tutuklanmıştır. Yurtsever basın mensupları, işkence tehdidi ile karşı karşıya bulunmaktadır.

Yurtsever basına yöneltilen baskıları protesto amacıyla açılan kampanya, birçok yurtsever kişi ve kuruluşun katılımıyla genişleyerek sürmektedir.

99 yayınevi, dergi, kitabevi, dağıtım ve plak şirketi 26 Şubat günü ortak düzenlediği basın toplantısında, yurtsever basın ve yayın kuruluşlarına yapılan baskılar sıralanmış, bütün yurtseverler mücadeleye çağırılmıştır. Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) yurtsever basın mensuplarının kanunsuz bir şekilde tutuklanıp baskı ve işkenceye uğratılmasını kınamıştır.

Birçok bilim adamı, hukukçu, yazar, sanatçı, şair, romancı, gazeteci, çevirmen ve çeşitli meslekten yurtseverin MC hükümetinin baskı ve zulmüne karşı çıkan demeçleri dergimize ulaşmaktadır. Bunların bir kısmını daha, bu sayımızda yayınlıyoruz.

Bütün devrimci ve yurtseverleri, basın özgürlüğü için yürütülen kampanyaya daha etkili bir şekilde katılmaya çağırıyoruz.

Dergimize ve yurtsever basına yapılan baskıları protesto eden imzaların sayısı bu hafta yurt içinden gelen 5222 ve yurtdışından gelen 95 imza ile 7300'ü aşmıştır. Yer darlığı yüzünden imzaların hepsini yayınlamıyoruz.

Basına yönelen baskıları protesto eden sanatçılar arasında şu isimler yer almaktadır:

Hamit Akınlı, Zihni Küçümen, Haldun Ergüvenç, Sükan Kahraman, Tomrus İncir, Ünal Özdoğan, Bülent Ark, İlhan Kılımlı, Gazanfer Eryüksel, Hale Akınlı, Zihni Göktaş, Kahraman Acehan, Bercis Fesci, Sezai Altekin, Güzin Özyağcılar, Salih Sarıkaya, Sadık Gürbüz, Betül Arım, Seyfettin Özyer, Hitay Daycan, Celile Toyon, Münir Kutlu, Kadri Öztöpcü, Savaş Serttaş, Mustafa Aydemir, Ömer Bayhan, Levent Yurdol, İlhan Uçku, Oktay Öner, Ali Uyandıran, Haluk Ayzazoğlu, Kadriye Demirel, Hilmi Yavuz, Aygören Dirim, Bertan Onaran, Demirtaş Ceyhan, Hulki Aktunç, Kerim Korcan, Tan Oral, Şadi Çalık, Hüseyin Gezer, Saim Bugay, Mehmet Güleriyüz, Özer Kabaş, Özdemir Altan, Altan Gürman, Neşet Günel, Asım İçler, İbrahim İçler, Altan Adalı, Ali T. Germener, Tamer Başoğlu, Namık Denizhan, Şükrü Aysan, Ali Esat, Orhan Şahinler, Erkal Güngören, Metin Deniz, Erkal Yavi, Burhan Taştan, Leylâ Uçansu, Süreyya Duru, Yılmaz Duru, Ali Habib Özgentürk, Özcan Arca, Koray Arca, Halil Ergün, Levent Dönmez.

Ayrıca Tabipler Odası Başkanı Dr. Hamdi Ögüş ve Mimarlar Odası baş temsilcisi Hüseyin İmik de protesto metnini imzalamışlardır.

İmza kampanyasına Toptaşı Cezaevinden katılanların listesi ise şöyledir:

Yalçın Büyükdaglı, Hüseyin Şen, Erdoğan Hikmet, Macit Çopur, Nesim Ovadya, Haydar Bulut, Süleyman Akman, Tamer Saatçioğlu, Mustafa Göremeli, Nevzat Puhra, Ahmet Kabak, Hüdaverdi Ercan, Hasan Yıldırım, Vahap Tezgel, Ahmet Arslan, Hasan Tosun, Reha Akbay, Orhan Benli, Erhan (Soyadı okunamadı), Halil Elmas, Haluk Soner, Nazım Aydın, Şahin Ösbattal, Atilla Savun, Yılmaz Sert, İsmet Dinkçi, Vedat Göner, Mustafa Kargı, Asif Çoğal, Fethi Kohnis, Şükrü Çomar, Vedat Başoğlu, Haydar Aydoğan, Harun Özota, Mithat İnce, Sefer Top, Ali Yıldırım, Fahri Altay, M. Belli, Sinop Şahin, Kemal Ağırkaya, Yaşar Yurtyiğit, Mu-

zaffer Çelik, Cemal Ünlü, İlhan Baysal, Ali Uzunoğlu, Aziz Göçnen, Veysi Kaplan, Muammer Yeşiltoprak, Oğuz Ergün, Zeki Şenkul, Necati Altınoluk, Hasan Uğurlu, Muzaffer Başdağ, Duran Gültekin, Rahmi Koçal, Mehmet Sümer, Kütsi Demircan, Galip Devenci, Sabahattin Babaçoz, İrfan Yavru, Mehmet Çelikel, Sabri Tanyeri, Sait Taşdemir, Hayri Işık, Ziya Aydın, Kemal Sarıyılmaz, İsrail Güngör, Kamber Şinsek, Halil Çekmez, Yusuf Doğan, Mithat Yılmaz, Refik Ulugün, Kazım Doğan, Vedat İçten, Emrullah Hancı, Hacı Şahin, Eldal Kematur, Muammer Çapken, Emin Tirit, Sefa Ayna, Emin Alkan, Şevket Malgiz, Talip Yazıcı, Hamit Hat, Süleyman Yıldırım, Çetin Ahmet, Fikri Akay, H. Gürkay, Adil Çelikkemir, İsmail Akay, Zühtü Gündoğ, Şemsi Yaman, Halil Çeliktel, Hasan Sarılar, Cihat Çolak, Ahmet Onuk, Fikri Kaçur, Niyazi Ayar, M. Ali Yeşilyurt, Niyazi Bedir, Aytaç Gümüşoğlu, Naci Öskan, Ahmet Demirpek, Metin Kılıçoğlu, Semih Süslü, İsmail Tuna, Bilâl Öcal, Sabahattin Civan, Resul Seyhan, Yakup İpek, Abdullah Keleş, Nail Zino, Ahmet Han, Ali Kalyon, A. Naki Özkan, (Adı okunamadı), Süleyman Yeşil, Celal Yalçın, Hayrettin Toprak, Burhan Gülseven, Yusuf Demir, Yakup İlbeyli, Fahri Kaya, Hasan Aksu, Seyfi Cansu, Sami Sert, Hikmet Zeren, Mahmut Kum, Hüseyin Çekirge, Mustafa Şehirli, Sami (soyadı okunamadı), Yaşar Demirezen, Ahmet Güneş, Ayhan Üstkol, Hüseyin Ezen, Nafi Çekem, Orhan Güzey, Hakkı Korkut, Ali Şenol, Zeki Büyük, Mehmet Koyuncu, Abdi Osman, İsmail Puluçna, A. Kıziler, Reşat Söktür, Ahmet Serhat Tuncer, Fehmi İlhan, Müslim Durgun, Hayrettin Gazizusta, Mehmet Anar, Hüseyin Solgun, Nevzat Çakır, Mustafa Nas, Mustafa Yarlıkaya, Muzaffer Yerlikaya, Bektaş Ergi, Canay Kaptanoğlu, Hayrettin Kaymaz, Kenan Derse, Coşkun Akarer, İbrahim Özdemir, Hayrettin Alper, Hasan Toprak, Osman B. Kuruca, Haluk Arıcan, Atilla Güleç, Şeref Yalçın, Mehmet Çakıcı, Mete

Pekin, Vahit Tamalı, Adil Tuncer, Haluk Esen (Adı okunamadı), Mahmut Baş, Yılmaz Yıldız, Taşkın Ömeroğlu, Kadem Meral, Niyazi Özay, Şeref Yılmaz, Mustafa Yılmaz, A. Kadir Kızılgöçer, Sabahattin Doğancı, Orhan Bayram, Osman Hoyur, Ragıp Dolapçı, Serdar Geting, Yıldız, Galip Doğru, Muharrem Kalkan, Cengiz Çelik, İbrahim Elmaloğlu, Erdoğan Geçgil, Aşkın Yazıcı, Hayri Kayameşe, Sabutay Azuz, Doğan Aşık, Rifki Yatı, Cemali Zeren, Adnan Karataş, Mehmet Karacan, Metin Yurtkulu, Yılmaz Kalan, Erkun Aksüt, Hikmet Kışal, Mehmet Ali, Şaban, Osman Büroğlu, Bekir Sirkeci, Şevki Kanbur, Ali Can, Nazmi Felek, Yüksel Alaylı, Nevzat Akdemir, Necip Değirmenci, Süleyman Korkmaz, Recep Açıkgöz, Timur Göral, Suat Batuman, Gaffar Çayır, Selahattin Yılbaş, Salih Dural, Ramazan Baş, Ramazan Altay, Müslüm Yıllar, Mahmut Karakum, Saffet Erginbaş, Şükrü Yayla, Osman Çelik, Zeki Kaçer, Mustafa Emikçioğlu, Salih Kılıç, Dursun Dağhan, Binali Çoban, Şükrü Kocabaş, Sadık İrmaksu, Turhan Ünal, Mehmet Ünal, Yüksel Ünal, Hikmet Güneşer, Ali Uyanık, Şakir Zengin, İrfan Aydın, Rıza Koca, Dursun Aksu, Muzaffer Turan, Bahri Günacı, Hasan Aydın, Mehmet Çoban, İsmail Kulalı, Fikret Uludağ, İzzet Karabıçak, İmam Aydın, Tevfik Yılmaz, Fazıl Şakiroğlu, Fikri Yılmaz, Dursun Korut, Ali Eroğlu, Derviş Eroğlu, Arslan Karayaprak, İbrahim Karayaprak, Hüseyin Kır, Kemal Çelik, Durmuş Aydın, Mesut Işık, Şeker Kılıç, Müslüm Demir, Gazi Kaya, Bayram Geldik, Celil Kılıç, Mehmet Kurt, Ali Haydar, Orhan Çetin, Mümtaz Yıldız, Cemal Yılmaz, Ali Ongun, Ali Ünal, Kemal Demir, Hasan Temiz, Niyazi Güven, Mehmet Çelik, Ali, Dursun Güneşer, Abidin Caner, Tahsin Uludağ, Özcan Güneşer, Battal Sert, Arif İpek-oğlu, Ahmet Kırmızıgül, Mehmet Yaşar, Zeynep Gütertan, İmam Aydın, Hasan Zerkinli, Tamer Çapkin, Ahmet Sartaş, İlker Karadağ, Doğan Çinkaya, Ali Özcan, Bayram Ali, Niyazi İkinci, Mahmut Şahin, Canan Bağış, Emel İnancı, Aslıgül Özkan, Refik Erdoğan, Yıldız Bilgin, Emin Ulupınar, Oktay Kılıç, Satılmış Erkek, Mehmet Yücel, Servet Açıkalin, Faruk Erbil, Kemal Yıldırım, Ziya Dahaüstün, İbrahim Erol, Müslim Yöner, Zafer Ilgaz, Mustafa Özdemir, Ali Rıza Fırat.

TUMAD-DER'İN BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN ÇEKTIĞİ PROTESTO TELGRAFLARI

Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) Genel Başkanı Armağan Anar, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e, CHP Genel Sekreterliğine, Fikir İşçileri Sendikasına ve Gazeteciler Sendikası Genel Merkezine basına yapılan saldırıları protesto eden telgraflar çekmiştir.

Armağan Anar'ın Cumhurbaşkanına çekilen telgrafında basına yapılan son saldırılar anlatılmakta ve şöyle denmektedir:

«...Andınızda 'Anayasayı sayacağıma ve savunacağıma; insan haklarına dayanan demokrasi ve hukuk devleti ilkelerinden ayrılmayacağıma... namusum üzerine söz veririm.' diyen cumhurbaşkanı olarak sizden anayasaya, insan haklarına ve hukuk devleti ilkelerine aykırı olan rehin alma, yasal dergileri yasa dışı örgüt olarak görme gibi uygulamaların önlenmesi, bu yollarla gözaltına alınan ve tutuklananların serbest bırakılması, yayın organlarının baskılardan kurtarılması ve işkencelere

son verilmesi için delaletinizi saygıyla rica ederim.»

Armağan Anar diğer telgrafında, yurtsever basına yapılan saldırılar karşısında sessiz kalındığını belirtmekte ve CHP Genel Merkezini, Fikir İşçileri Sendikasını ve Gazeteciler Sendikasını bu olayları protesto etmeye çağırmaktadır.

İstanbul Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği Başkanı Mehmet Arkış da TBMM Başkanlığına ve İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'e birer telgraf çekerek basın özgürlüğüne indirilen darbeleri kınamış ve Anayasanın ihlal edildiğini söyleyerek, bu durumun hemen düzeltilmesi için harekete geçmelerini istemiştir.

Mehmet Arkış'ın TBMM'ne çektiği telgraf şöyledir:

«Anayasanın basın özgürlüğü çiğnenerek yurtsever basına yapılan saldırılar yoğunlaşmıştır.

«AYDINLIK dergisi ve yayınevi sahibi Doğan Yurdakul yoldan çevrilerek gözaltına alınmış, HALKIN KURTULUŞU gazetesinin bürosuna baskın yapılarak gazete sahibi Zeki Gümüşel, eşi ve orada bulunan dokuz misafiri gözaltına alınmıştır.

«Bu kanunsuzluğun giderilmesi ve gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmalarını talep ederiz.»

44 AVUKAT BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE YÖNELEN SALDIRILARI PROTESTO ETTİ

Avukat Orhan Apaydın, Bozkurt Nuhoglu, Muammer Demirtaş, Bekir Sami Sertöz, Cevat Ercişli, Taşkın Tanman, Mehmet Özil, Kazım Kolcuoğlu, Emel Nalbant, Ömer Aslan, M. Turgut Taşer, Enver Nalbant, Nazmi Yazıcı, Turgut Tavşanoğlu, Fahrettin Elmas, Rukiye Hancı Özdiç, Yıldız Nuryol, Hülya Güven Özgül, Alaaddin Ulus, Hamit Kuzgunkaya, Turgut Kazan, Ahmet Kaya Erdoğan, Demir Özlü, Raif Ertem, Nadir Birbilen, Nizan Özkaya, Erdoğan Özkısacık, Bilgin İnanc, Kısmet Gönenç, Engin Suat, Mustafa Özkan, Şener Mete, Mehmet Görmez, Taner Küçüktepe, Cahit Acar, Aykut Ergil, Meral Gökneli, Talat Demir, Raşit Günet, Zerrin Özkısacık, Ender Yağcı, Yüksel İrfaoğlu, Tülin Dizgin, Fikret Aral, basın özgürlüğüne yönelen saldırılara ve işkence uygulamalarına karşı Cumhuriyet Savcılığına ortak imzalı bir dilekçe vermişler ve bu dilekçeyi basına da açıklamışlardır.

DERGİMİZE

Biz Urfa Öğretmen Lisesi'nden bir grup devrimciyiz. Mücadelemize ışık tutan «Halkın Sesi» ve diğer ilerici yayınlara yapılan tüm baskıları protesto ediyoruz.

Kahrolsun İki Süper Devlet ve Onun İşbirlikçileri!

Baskı ve Şiddete Son!
Gülşen, Necla, Yüksel, Nihal, Elmas, Zülfiye, Muhsine

SALDIRILARI LANETLİYORUZ

Başta iki süper devlet ABD Emperyalizmine, Sovyet Sosyal-emperyalizmine ve onların işbirlikçilerine, faşizme ve revizyonizme karşı verdiğiniz kararlı mücadeledenizi, biz yurtdışındaki işçiler olarak tüm varlığımızla destekliyoruz.

Hakim sınıfların devrimci kitlelere ve yayın organlarına yönelttikleri saldırıları lanetliyoruz. Zafer er geç halkımızın olacaktır.

15 Arkadaşı Adına VELİ YIGİT

Bomba olayları hakim sınıflara hizmet ediyor

Son günlerde İstanbul ve Ankara'da çeşitli yerlerde bombalar patladı. Bazı bankaların, işyerlerinin, gazete idarehanelerinin cam ve çerçevesi bu bombaların etkisiyle kırıldı. Bu son bomba olayları kime ve neye hizmet etmektedir?

Bu patlama olayları halkı zulüm ve baskı yoluyla sindirmek isteyen MC iktidarına, faşistlere yaradı. Onların, halka daha fazla saldırmaları için ellerine koz verdi. Bu olaylardan yararlanan komandolar ve polis, işledikleri yeni cinayetleri gözlerden saklamak fırsatını buldular. Atılan bombalar suyu bulandırmak isteyen faşistlerin bu amacına hizmet etti. Son Havadis Gazetesine atılan bomba, yurtsever basına örtbas etmek isteyen faşistlerin eline

bir koz vermiş oldu.

Son bomba olayları, faşistlere karşı her yerde mücadeleye girişen halk kitlelerinin desteğini kazanmadı; halk, hakim sınıfları güçlendiren bu eylemlere tepki gösterdi. Bomba olayları halkı pasifleştirmekten ve mücadeleden uzaklaştırmaktan başka hiç bir şeye hizmet etmemektedir.

Bütün devrimciler, halk düşmanlarının işine yarayan bu tür davranışlara karşı kesin tutum takınmalı, bu tür maceracı ve pasifist yollarla halkın bilinçleneceğini düşünenler varsa onları uyarmalıdır. Halkın mücadelesini provakasyonlar yoluyla ezme isteyen hakim sınıfların bu oyunlarına alet olan her tutum mahkum edilmelidir.

cepheli bir birliğin oluşması için seferber olmalıdırlar. Faşizmin kaçınılmaz yenilgisini hızlandırmak için, bu geniş cephede birliğin varlığını en başta gelen şartlardan biri olarak görüyoruz.

Kitlelerle kurulacak bu derinlemesine bağ, vurucu güç haline dönüştürebilmek için, devrimci unsurların kendi içinde örgütlenmesini sağlamak zorunluluğu vardır.

Faşizmi geriletmenin giderek yokedip yenmenin bu örgütlenmeden kaynaklanacağı açıktır. Ne var ki, geniş cephede kurulması zorunlu olan birliğin üstünkörü bir birliktelikle kurulmasının olanağı yoktur. Fakat her şeyne rağmen şu içinde bulunduğumuz günlerde Faşizme ve Emperyalizme karşı verilecek mücadele ve de bu mücadelenin büyümesinde, geniş cephe birliğin kurulması için şartlar hazır olduğu gibi, acil bir meselemiz olarak da önümüzde durmaktadır.

DİRENİŞ DERGİSİ ADINA ALİ ERALP :

«Halkın Sesi» dergisinin hazırlandığı matbaa ve dergi bürosu 26 Şubat 1976 günü polisler tarafından basılarak, derginin büro sorumlusu Macit Çopur ve matbaa işçisi Ömer Parlar işinin başından alınarak 1. Şubeye götürülmüşler ve orada kaldıkları süre içerisinde çeşitli baskılarla karşılaşmışlardır.

Bu olay, faşist zulüm ve bir zorbalık örneğidir. Bu olay, halkın yükselen mücadelesi karşısında şaşkınlığa kapılan; yolsuzluk, rüşvet ve talan dosyaları arasında bocalayan, takkesi düşüp keli görünen faşist bir iktidarın nasıl bir suçluluk telâşi içerisinde olduğunun belirtisidir.

Faşist parti ve klikler gün geçtikçe halktan tecrit olmakta, halkın nefretini kazanmaktadır.

Bu nedenle yolsuzlukların, rüşvetlerin, talanların içyüzünü açıklayan dergi ve gazeteler toplatılmakta, gazete ve dergi sorumluları baskı altında tutulmaktadır.

Her türlü gerici, faşist ve emperyalizmin yoz kültürünü yayan ahlâk dışı seks mecmuaları, afişler, dergiler, boy boy resimler vitrinleri ve duvarları süsleyip serbestçe yayımlanırken; ülkesinin bağımsızlığı ve halkının kurtuluşu uğruna mücadele veren ilerici, devrimci yayın organlarına hayat hakkı tanınmamaktadır.

Sahibi, yazı işleri sorumlusu, yönetim yeri belli olan ve bütün kanunî formalitelerini tamamlamış bulunan bir derginin, hiç bir yasaklama ve toplatma kararı yokken, ülkesinin daha matbaada engellenmesi; gözü dönmüş faşist mihrakların menfaatlerine dokunulduğunda, en basit burjuva hukuk kurallarını bile nasıl çiğneyebileceğinin en somut bir delilidir.

Bugünkü özgürlük, bir avuç işbirlikçi parababasının, feodal zorbalığın özgürlüğüdür. Bugünkü özgürlük, sahte mobilya ihracatı yaparak milyonları cebe indirenlerin; Lockheed firmasından milyonlarca rüşvet alarak vatan satıcılığı yapanların kısa yoldan zengin olma özgürlüğüdür. Bugünkü düzende yoksul halk yığınlarının haklarını savunan ve ülkesinin bağımsızlığı uğruna mücadele verenlere söz hakkı yoktur.

Fakat bütün bu çabalar; dergi, gazete, kitap toplatmalar, bütün bu Hitler ve Mussolini metotları, işkenceler, hapisler, halk yığınlarının mücadelesini durduramayacaktır. Halkımız talancılardan, işkencecilerden, vurgunculardan, kan emicilerden mutlaka hesap soracaktır.

Çünkü; «Tarihi gelişimin gidişini tersine döndürecek yeryüzünde hiç bir güç yoktur ve olamaz da. Yarınlar, çökmekte olan ve can çekişen kapitalizmin ve onun pis kenefi faşizmin değil, bütün emekçi halkın, bütün ilerici insanlığın olacaktır...»

Yeter ki zulme ve faşist baskılara yılmadan, canla başla karşı koymasını bilelim.

İlerici basın ve yayın organları, tüm devrimci ve demokrat yazarlar, kuruluşlar «Halkın Sesi»ne yapılan faşist baskılara onun görüşlerine ve siyasi çizgisine katılsalar da, katılmasalar da kararlılıkla karşı çıkmalı, seslerini yükseltmeli, susmamalıdır.

DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ İZMİR ŞUBESİ BŞK. ERDİNÇ GÖKÇE

Bugün halkın mücadelesinin gelişmesiyle birlikte faşizm gerilemekte, tecrite gitmektedir. Faşist MC iktidarı, bu tecriti engelliyebilmek için her türlü çareye başvurmaktadır.

Sokak ortalarında kurşunlanan, polise işkence görenlerin yanısıra, son olarak, ilerici, yurtsever yazarlar, gazeteler ve bilim adamları hakkında TCK'nın 141. ve 142. maddelerinden davalar açılmakta, «Halkın Sesi», «Halkın Kurtuluşu», «Devrimci Gençlik» adlı yayın organlarının, «Bora yayınevi»nin ve «Tür-Da» adlı dağıtım şirketinin idarehaneleri basılmakta, görevli personel gerekçe dahi gösterilmeden gözaltına alınmaktadır.

Bu arada İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Doç. Dr. Server Tanilli hakkında «Uygurluk tarihi» dersinde komünizm propogandası yaptığı iddiasıyla kovuşturma açılarak MC iktidarı bilim özgürlüğüne de saldırmaktadır.

İnsan haklarına, bilim ve basın özgürlüğüne karşı faşist saldırıları Devrimci Sağlık-İş adına protesto ediyorum.

FAŞİSTLER, DEVRİMCİ YAYINLARIN HALKA ULAŞMASINI ENGELLEYEMEZSİNİZ

Şehrimizdeki tek ilerici yayın ve kitapçı dükkanı Umud Kitabevi geçtiğimiz günlerde 1. Şube polislerince üstüste arandı. Devrimci yayın ve kitaplara kanunsuzca el koydular, kitabevinin sahibi Hasan Gedik'i tutukladılar. Tutuklama gerekçesi, Doğanın Diyalektiği, Ütopik ve Bilimsel Sosyalizm, Halk Savaşında Temel Taktikler kitapları ile Gençlik Yıldızı ve Halkın Kurtuluşu Dergilerini satmak. El konan kitaplar arasında Dünya İşçi Sınıfına Tarihi Dersler, Endonezya Halkının Faşizme ve Emperyalizme Karşı Mücadele Tecrübesi ve Nazım Hikmet'in kitapları da var. Üç gün sonra arkadaş bırakıldı ama baskılar durmadı.

Polis, kitabevinde çalışanları tehdit etmekte, Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu dergilerini kimin okuduğunu sormaktadır. Kendileriyle konuştuğumuz arkadaşlar, «bu baskılar bizi yıldıramaz, devrimci fikirlerin halka ulaşmasını engelleyemezler» diyorlar.

Bu olay ve dergimize yapılan baskılar da göstermektedir ki, faşistler devrimci fikirlerin halka ulaşmasından tir tir titreyerek korkmaktadır. Ama korkunun ecele faydası yok. Faşistler, çabamız boşuna. Öğrenilmesinden korktuğunuz fikirler halka ulaşsın.

Dergimiz üzerindeki faşist baskıya son!

Malatya'dan Bir Grup Devrimci

HALKIN SESİ DERGİSİNE

Halkın Kurtuluşu dergisi çıkmadan önce Halkın Sesi dergisini okuyorduk. İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yılmadan ve taviz vermeden mücadele eden Halkın Sesi dergisi, Halkın Kurtuluşu dergisi devrimcilerinin mücadelesi ile yeni bir hız kazanmıştır. Kavgaya yeni kan sağlanmış ve güçler ve saflar sıkışmıştır.

Halkın Kurtuluşu dergisinin mücadelesini sevinçle karşıyoruz. Ve ortak mücadele verilmesi konusunda her iki devrimci grubun ve güçlerinin birleştirilmesini istiyoruz.

DEVRİMCİLER BİRLEŞİN... KAHROLSUN SOSYAL - FAŞİSTLER VE SOSYAL - EMPERYALİSTLER, KAHROLSUN AMERİKAN

EMPERYALİZMİ VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ. YAŞASIN ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN

BİRLİĞİ YAŞASIN DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ YAŞASIN BAĞIMSIZ VE BLOKSUZ TÜRKİYE??...

Aydın'dan Aydın'dan Savaş Öztürk Zeynep Mucize Germencik'ten Şaban Çatık

ANKARA SANAT TİYATROSU

12 Mart faşizmin 5. yılında faşizmin özlemine çekenler 12 Mart'ın da üstüne çıkmanın hesabı içindeler. Öyle ki, devlet bakanlığı koltuğunda oturup aynı zamanda da Başbakan yardımcılığı almış olan bir kişi, 12 Mart'ta akan kanları az bile bulduğunu söyleyecek kadar ileri gitmiştir.

Gizliden gizliye sürdürülen faşist oyunlar, artık açıkça ve planlı bir biçimde yürütülmektedir. Komando-polis işbirliği içinde yürütülen tertipli saldırılar, herkesin gözleri önünde gittikçe yoğunlaşmaktadır.

Basta işçi sınıfımızın, yoksul köylülerimizin, devrimci gençliğimizin, yurtsever kafa engeliçisi aydınlarımızın ve bütün çalışan insanlarımızın hayatı ile oynanmaktadır. İşsizliğin, soygunculuğun, pahalılığın, rüşvetin ve cinayetlerin egemen olduğu düzende MC hâlâ hükümdür. Milliyetçi partiler yakıştırması ile biraraya gelen bu sömürücü işbirlikçi faşist partiler grubunun hükümet oluşu ile faşizmin özlemine çekenler daha bir güç oldukları hayali içine girmişlerdir.

Her ne kadar bugünkü faşizm özlemleri, faşist saldırıları bir gerçekse de, er-geç yokolmaları da tarihi bir gerçek olarak önlerinde durmaktadır.

Bunun için de gittikçe büyüttükleri faşist saldırılarını meydana boş buldukları için değil, meydana büyüyen devrimci mücadeleyi gördükleri için tezgâhlanmaktadır. Faşizm yanlısı sürüler, bu mücadeleyi dağıtmak, içten, dıştan kırmak adına, her türlü polis oyunlarına başvuracaklardır. Bu oyunlarının belki de en önemlisi ve en tehlikelisi, devrimci güçleri kendi içinde birbirine düşürme ve kırdırma hesaplarıdır.

Bu sürüler bir yandan bunu yaparken, bir yandan da, kitle karşısında ve içinde kendi çıkarlarına çalışacak, hem politik, hem de örgütlenmeye dönüşecek bir ortamı hızla yaratmaya çabalyorlar.

İşte bunun için de yapmayacakları hiç bir şey yoktur. Emperyalizminden ve işbirlikçi burjuvaziden beslenen yollarını, daha da bir koyulaştırırlar. Bağlarını daha bir sıkı kopmaz biçimde kurmaya çalışacaklardır.

«Devletin güvencesi», «Memleketin huzuru» sloganlarına sarılarak, hükümetliklerini ve iktidarlarını devrimci insanlarımızdan akıtılacak kanlar pahasına sürdürmeye çalışacaklardır. İşte bunun için de gözü dönmüşlükte saldırırlar. Hatta bugün yürüttükleri saldırının üstüne çıkmayı hesap ederek daha bir kanlı olmaya çalışacaklardır. 12 Mart faşizmin üstünde bir faşizmin düşü ile, ama büyüyen mücadele karşısında duydukları korku yüzünden, sindirmek, susturmak, geri çekilmek için saldırırlar. İşçi yürüyüşlerine, mitinglere, grevlere, direnişlere, gençliğimizin mücadelesine yığınla baskılar getireceklerdir. Doğu insanına ırkçı yoketme politikası uygulayacaklardır. Kitlelerin devrimci düşünce eğitimini, bilinçlenmesini körletme, durdurma adına, dergi, kitaplar toplatılacak, yasaklatacağı. Yayın organlarının matbaalarına, işyerlerine dinamitle, bombalarla hücumlar tertipleyecektir.

Faşizm yanlısı organları elden geldikçe destekleyip en geniş bir biçimde yaymaya çalışırken, devrimci yayın organlarının çıkışını, varlığını, dağıtımını becerebildikçe yoketmeye çalışacaktır. Bütün bunlar için, nice yurtsever arkadaşlarımızı tutuklevlerine gönderecek, işkenceye yatacağıdır.

Faşist yasalar üstüne yasaların uygulamaya sokulduğu günümüzde 141-142'den DGM'ye kadar uzanan bu uygulamalar, bütün ilerici, devrimci, yurtseverler üstüne indirilen faşist baskıların resmî açıdan aldığı biçimlerdir. Bütün bu yollarla politik - ekonomik - kültürel hak ve özgürlüklerin kökü kazınmaktadır.

Durum böyleyken asıl sorun, verilmekte olan aktif mücadeleyi geliştirmek için, kitlelerle kurulması zorunlu olan bağın, daha derinlerde kök salmasına çalışmaktır.

Bütün ilerici, devrimci, yurtsever unsurlar faşizme karşı mücadele için geniş

DERGİMİZİN, BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE SALDIRILAR VE BASIN MENSUPLARINA UYGULANAN İŞKENCELER KONUSUNDAKİ SORUŞTURMASI

Bu sayfalarda yayınladığımız demeçlerin büyük bir kısmı, çeşitli aydınların, yazarların, demokratik ve yurtsever kişilerin Halkın Sesi'nin sorduğu iki soruya verdiği cevaplardır. Dergimiz muhabirlerinin ilettikleri soru metninde, ilkönce gerek dergimize, gerekse Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Gençlik dergilerine yapılan baskılar ve yurtseverlere uygulanan işkenceler anlatılmakta; daha sonra şöyle denilmektedir:

— 12 Mart'ın beşinci yıldönümünü yaşadığımız şu günlerde, basına ve insan haklarına yönelen bu baskıların yoğunlaşmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Faşist baskılara karşı mücadelenin daha da geliştirilmesi için sizce neler yapılmalıdır?

YURTSEVER

ADALET AĞAOĞLU :

1. — Doğal karşıyorum. Çünkü bu, aynı oranda faşizme karşı mücadelenin genişlemesi anlamını da taşıyor. Faşistlere «hayır» denilmesine katlanmak, bu «hayır»a insanlık sınırları içinde karşılık vermek, faşizmin ve faşistlerin yasasında yazılı değil. MC, hem çağdaş faşizme kapkulluğu edecek, hem onun kurallarını çirkin oynayacak; mümkün mü bu?

2. — Burada, kâğıt üstünde acele bir program ve bazı formüller önermek aklın işi olmaz. «Suç»un tanımında yanılmadan, direniş sınırlarını aklın ışığında genişletmek. Mücadeleyi genişletmek için ille olayların gelişmesini beklemek gerekmiyeceği gibi, olaylar geliştikçe de devrimci kadroların kendi çalışma ve eylem alanları içinde dinamik kalmaları, zamanlamada şaşırılmamaları... Genel olarak buna dikkat etmemiz gerekli. Özel olarak, halkın dikkatini sürekli biçimde çağdaş faşizmin artık ancak göstermelik bir demokrasinin gölgesinde yaşayabildiğine çekmek, MC iktidarının «millîlik ve «ülküçülük» postu altındaki bütün çıkar pisliklerini daha çok ve daha çabuk su yüzüne çıkarmada devrimci kadroların kendi çalışma alanlarının gerektirdiği biçim altında çalışmaları.. Bunlar dışında, artık, mücadele genişletilmesinin sınırını bir aşığıdan yukarı, yukardan aşağı etki ve tepkiler dinamiğinin çizeceğini bilinçli devrimciler herhalde bilirler, bilmelidirler.

SUNA KAN :

Sözünü ettiğiniz dergilerin hiçbirini okumadım; ama hangi siyasal doğrutuda olursa olsun, yayın organlarına baskı yapılmasını, düşünce özgürlüğünün kısıtlanmasını onaylamak mümkün değildir. İnsan haklarına ve düşünce özgürlüğüne her çağda ve her ülkede baskıların arttığı dönemler olmuştur; 20. yüzyılda, ister sağ, ister sol, uçta, düşünce özgürlüğünün bulunmadığı pek çok memleket vardır ve bu, insanlık için bir yüzkarasıdır.

Türkiye'de anayasa ile sağlanmış bulunan düşünce özgürlüğüne, demokrasiye inanmış olan her aydın, hangi siyasal inançta olursa olsun, sahip çıkması gerekir.

ÜMİT KAFTANCIOĞLU (Yazar) :

Ülkemizde gerçekten faşizme taş çıkartan baskıların olduğunu hiç kimse saklayamaz. Yazık ki ülkemizdeki faşist baskılar, faşizme karşı olduklarını belirten, «faşist baskılar uydurmadır» diyenlerce uygulanmaktadır. Faşist baskıların uygulayıcılarını yakından tanıyorum. Beline tabanca bağlanmış, cebine para konanlar vardır. Kimbilir belki sorumlu tuttuğumuz kimseler bu tür hazır kuvvetten haberdar değildir. Yazık ki vardır. Oluşturulmuş, zorla yaratılmış bir hazır kuvvetin bir kaç ilçedeki baskınının yakın tanığıyım. Doğrusu ben böylesi uygulamaları ayıplamıyorum, çoksunmuyorum. Kişiler kendi inançları uğruna her türlü girişimde bulunabilirler. Ayıplanacak olan halkçı, devrimci, ilerici, Atatürkçü güçlerin bir araya gelmemesi, ortak uğraş verememesidir. Faşizm, bir bulut yüce dağın eteğine çökmüş bir sistir, dumandır. Onu dağıtmak devrimci, ilerici, Atatürkçü güçlerin görevidir. Devrimci ve Atatürkçü güçler karşı görüşüne göre daha çekingen, daha pasif kalmayı yağlemektedir. Köklü bir atılma girişiminin herkesin yararına olacağını söylemek büyük söz müdür? Faşizmden yarar umanların bile yararınadır faşizme karşı çaba göstermek. O nedenle ben

derim ki ülkemizin, insanımızın, yolumuzun önüne, üstüne çöken durumları dağıtmakta yasal yolları da gözönünde tutarak uğraş vermeliyiz, böylesi bir çabanın yılmaz erleri olmalıyız. Dağınık, birbirinden habersiz, kopuk, ilgisiz uğraşların yararlı olmayacağını söylemek gerekli mi bilemem?

Ardahan'da, Şavşat'ta, Hanak'ta, ülkemizin şurasında burasında, İstanbul'da gözlerimizin önünde olup bitenler kimin yararına? Bunlara seyirci kalmak kime ne sağlar? Elbirliği, güç birliği için DEVRİMCİ - ATATÜRKÇÜ - İLERİCİ... güçlerin, aydınların, kuruluşların katılacağı ortak bir toplantı yapılmalıdır. Bu toplantıda ortak bir yönetim kurulu seçilmeli, kurmay heyeti gibi görevi, yapılacak işleri bu kurul saptamalıdır. Saptanacak yolları, savları eksiksiz yerine getirmek de görevimiz olmalıdır. Şunu da belirtmeliyim ki, devrimci, Atatürkçü, ilerici güçler param parçadır, önderlik, liderlik savaşı uğruna bir araya gelememektedir. Ülkemizin, insanımızın geleceği, çıkarı, mutluluğu için kişisel tutkularımızı bir yana atmamız, tek bir amacımız olmalı; baskıları, faşizmi ortadan kaldırmak, mutlu günlere hep birlikte ermek, ulaşmak...

TAHSİN SARAÇ :

12 Mart, aslında Türkiye'de aşağı-yukarı 40 yıldan beri değişik görünümde altın süregelen niteliksiz bir faşist uygulamanın, dış kaynaklarla semirtilmiş bir patlaması olmuştur; aydınlar ve halkın direnmesi karşısında, güçlü görüldüğü en doruk noktasında bile, gücü yetmediği için defolup gitmiştir. Uygulayıcılarına da bundan ancak tarih boyu lanetlenmek kalacak, çocukları babalarının mezarına işeyecektir, İlerde. Bugün faşizmi yeniden getirebileceklerini sananlar, şizofrenik soytarılar. Amaçlarına hiç bir zaman varamayacaklardır. Başarılı gibi görünmeleri, milletin bekleme çizgisinde olmasına bağlanacak bir husustur, yoksa sonuca varabilme gücünde oluşlarından değil.

Faşizmi önlemede en etkili yol, aydınların, özellikle solcu aydınların aralarındaki gereksiz tartışmaları bir yana bırakıp sosyalist ideolojide birleşerek ve özellikle halk yığınlarıyla bütünleşerek mücadele etmeleri, korkmadan karanlığın üstüne üstüne yürümeleridir ben- ce.

SEVGİ SOSYAL :

1. 12 Mart olalı beş yıl oldu ama, 12 Mart'ı yaratan, ondan yararlanan güçler etkilerini sürdürüyorlar. Halktaki bilinçlenme bu gücü zorbalıkla da olsa sürdürme eğilimlerini yeniden artırıyor. Güçler dengesi halkın yararına değişene dek de böyle sürecek bu durum.

2. Demokratik mücadeleye halkın sahip çıkmasına ve bu mücadelede başarı kazanmasına yönelik çabalara önem vermek, soyut hedefler yerine somut hedefler ileri sürmek gerekiyor. Bu mücadele içinde, halkın güncel sorunlarını küçümsemek, faşizme karşı mücadelenin gündelik hayat mücadelesiyle çakıştığı durumların üstüne gidip başarıların somut ilerlemelerle açıklanmasına önem vermek.

ÖRSAN ÖYMEN : «BASINA YAPILAN BASKILARA KARŞIYIM»

Sözünü ettiğiniz dergileri izleme olanağı bulamadım. Ancak bu tür yayınlar ve yayıncılar üzerinde çeşitli baskılar yapıldığını işitiyorum. Basına ve insan haklarına yönelen «baskı» ne tür olursa olsun, nereden gelirse gel-sin karşıyım. Bu baskılara karşı yurtsever her Türk yazarının anayasal haklarını kullanarak direnmesi gerektiği kamsındayım.

ÖMER FARUK TOPRAK : «İLERİCİ GÜÇLER KENETLENMELİDİR»

Bugün Cumhuriyet tarihinde görülmemiş, gerici bir yönetim altında yaşıyoruz. Gerçi İnönü ve Menderes yö-netimleri de zaman zaman gerici, bazan statükocu bir

yönetim göstermişlerdir. İlerici hareketleri boğmuşlardır. Ama şimdiki yönetime göre «ehvenişer» diler. Eli kanlı faşizmi kendi varlıkları için de zararlı görürlerdir.

Oysa bugünkü yöneticiler, daha çok Alman faşistleri-nin ilkelerini uygulamak için tırmanışa geçmişlerdir. Ama Türk halkı, Türk aydını 1971 Martındaki yanlış bilinçleme-nin içinde değildir. O denli değildir ki, olayları değerlendir-me de, özellikle toplumsal bilinçlemede git git daha bir birlikte olmanın duyarlılığını hemen hergün göstermek-tedir. Böyle bir dönemde, gayet serin kanlı olmalı ve olaylar karşısında ölçülü duyarlık gösterilmelidir. Dev-rimci aydın gençlik ve CHP olmasaydı, faşist baskılar püskürtülemezdi. Bu dayatma hareketinde bütün ilerici güçler, birbirine kenetlenmeli ve kişisel anlaşmazlıkları «sorun» yapmamalıdır.

YAŞAR YILMAZ : (İnşaat Mühendisi)

Faşizmin Malatya'dan Zeytinburnu'na, Şişli meydanı-na ve üniversite koridorlarıyla yayın organlarına yaptığı saldırı ve tertipler aynı karanlık ellerin ürünüdür. Tüm yurtsever, devrimci ve demokratların MC iktidarı-nın baskı ve tertiplerine karşı duvar gibi karşı durmaları gerekmektedir. MC iktidarının gerici yüzünü yığınla-rın önüne çıkartıp göstermeliyiz.

ÖZDEMİR NUTKU : «FAŞİZMİN MASKESİNİ DÜŞÜRMEYİZ»

Köhenmiş kurumlar temellerinden sarsıldıkça o ku-rumlara sahip çıkan egemen güçler baskıyı artırırlar. Ama baskıyı arttırdıkça yıkılmaları daha çabuk gelir.

Faşist baskılara karşı mücadelenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için anti-faşist ephenin bütün kuruluş-ları ve birlikleri güçbirliğine gitmeli faşizmin maskesini düşürme yolunda yoğun çaba göstermelidirler.

ADNAN ÖZYALÇINER : «HALKIN SOLUK ALMASI ÖNLENMEK İSTENİYOR»

Baskılar, çıkar gruplarının sömürü düzenini sürdü-re-bilmelerinin doğal sonucundan başka bir şey değildir. Kargaşayı körükleyerek faşist baskıyı sağ-sol çatışması-nın bir sonucuymuş gibi göstermeye çalışmak geniş kap-samlı kapitalist oyununun bir başka yönü. Bu yolla yok-sulluğun, bağımlılığın batağına son hızla sürüklenen ülke-mizde ekonomik ve toplumsal yönden, düzenin gereği, büsbütün yoksullaştırılan ezilen sınıfların yaşamalarına da artık izin vermiyor kapitalizm. İşte ortadaki yolsuzluk-ların yansısı kurşunlanan işçiler, öğrenciler, öğretmenler, kıyımlar, ev basmalar, yayınevi, basımevi, dağıtım evi baskınları, tutuklanan yazarlar, yazı işleri sorumluları... Toplatılan kitaplar, gazeteler, dergiler... Yakılan kitap ve kitabeveleri... Bu ve benzeri yasa dışı yollarla insanlık onuru çignenerek yaşama hakkından bile yoksun bırakıl-mak isteniyor halkımız. Ezilmiş, yoksullaştırılmış, geri bırakılmış her türlü hak ve özgürlükleri elinden alınmış olan halkın en basitinden soluk alması, kısacası yaşama-sı da yasak bundan böyle.

Bu tür bir kargaşa ortamında böylesine insanlık dışı baskılarla basıedip savaşmak için ekonomik ve toplumsal eşitliğin sağlanması yolunda kapkaç düzeninin değiştiril-mesine çalışmaktan başka çıkar yol yoktur. Bunun için de bütün demokratik baskı güçlerinin birlikte hareketin-de yarar vardır. Bu durumda ezilen sınıfların siyasal, toplumsal sorunlarının çözümünde düğümlenmiyor mu so-run?

Şamil Perk : MEM-DER GENEL BAŞKANI

Bugün meseleye neresinden bakarsak bakalım, Türkiye'de hakim sınıfların buhranının derinleştiğini ve derinleş-eceğini, ülkemizde önümüzdeki dönem durgunluğun değil, alt üst oluşların egemen olacağını görmek mümkün. Türki-ye'nin önemli siyasi gelişmelere gebe olduğunun en önemli belirtisi şudur; Halk yığınlarının giderek genişleyen saf-lar halinde mücadeleye atılmalarının ve hakim sınıflardan

BASINA ÖZGÜRLÜK!

bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıkmalarının öne, bütün baskı ve teröre rağmen alınması. Bu gelişme içerisinde devrimci fikirlerin halk arasında yaygınlaştığı ve kök salmaya başladığı da görülüyor.

İşte bu son nokta hakim sınıflar için öldürücüdür. Ve bu çok iyi bilindiği içindir ki, genel olarak mücadelesini nasl bastıracağı konusunda tam bir anlaşmaya varmayan hakim sınıflar, devrimcilerin ve devrimci fikirlerin kökünü her ne pahasına olursa olsun kazanmasında tam bir fikir birliği içindedirler. Bunun içinde yurtsever basına ve devrimcilere bütün ağırlıklarıyla yüklenmekte, kendileri için öldürücü olan fikirlerin halk arasında bu yoldan yayılmasını önlemek istemektedirler.

Bugün halkın her kesiminde faşist baskılara karşı mücadele talebi vardır. Bu talebe sahip çıkmak, en geniş kitleleri örgütleyerek bu mücadeleye seferber etmek en başta devrimcilerin görevidir. Ancak bu görevi yerine getirmede ayak bağı olan önemli zaafılar bugün devrimci saflarda mevcuttur.

Devrimciler yakın geçmişte dünya ve ülkemiz açısından yepyeni bir siyaset geliştirdiler, en temel meselelerde berrak tahlillere ulaştılar. Bu olumlu gelişme sonucu bugün doğru ile yanlış arasındaki, devrimci olanla olmayan arasında ayrışma netleşmiş, saflar belirgin hale gelmiştir.

Ancak bu olumlu gelişmenin bağrında doğan bir olumsuz yön de gelişme kaydetmiş ve devrimcilere ayak bağı haline gelmiştir. Temel siyasi meselelere ağırlık verilmesi sonucu somut sorunlar etrafında seferber olunamamış, ve buna bağlı olarak devrimciler arasında örgütsüzlük, dağılıklık baş göstermiştir. Bir oranda zorunlu olan bu gelişme, devrimcilerin uzağı görüp örgütlenme meselesine en başta gereken önemi vermemeleri sonucu, bugün bir başıbozukluk haline gelmiş, her türlü çalışmada ayak bağı olmaya başlamıştır. Devrimciler arasında siyasetçilik, disiplinsizlik, düzensizlik, ciddiyetsizlik, programsızlık ve hatta tembellik baş göstermiştir.

Faşist baskılara karşı mücadelenin yükselebilmesi için bu zaafıların kökünü kazanması şarttır. Kendi içinde örgütlü olmayan, kimseyi örgütleyemez. Öyleyse yapılacak şey bu mücadele içerisinde zaafılarımızın başını ezme için ciddi bir kampanya açmak olmalıdır.

Halkın geniş saflar halinde mücadeleye atılabilmesinin şartlarının olgulaştığı şu dönemde «örgütsüzlük» konusuna ciddiyetle eğilmek ve bunu yaparken de devrimci siyasetlere sınıksız sarılmak, faşist baskılara karşı mücadelenin gelişmesini isteyen tüm devrimcilerin görevidir.

ŞANAR YURDATAPAN :

Basın özgürlüğüne yönelen saldırılardan hükümet ve onu oluşturan partiler sorumludur. Danıştay kararlarını uygulamayarak Anayasayı çiğneyen, militanlarına göz göre göre cinayet işleyen bu kişiler, utanmadan demokratik rejimden söz etmiyorlar mı, insanın çıldırması geliyor.

Yalnızca ilerici kuruluşlar değil, demokrasiye ve hukukun üstünlüğüne inanan tüm vatandaşlar bu gibi saldırı ve baskılara tüm güçleriyle karşı durmalıdırlar.

CEM KARACA :

«TOPLUMUMUZ BU UYGULAMALARI YARGILAYACAKTIR»

Basın ve insan hakları öykünülen ve özenilen batı uygarlıklarında bile saygındır. Kasten geri bırakılmış ülkelere özgü uygulamaları toplumumuz acı acı yargılayacaktır kanısındayım.

Tüm ilerici, yurtsever ve devrimci güçler bu aşamada gereksiz tartışmalardan öncelikle kaçınarak ele vermeli kanısındayım.

HAYATİ ASILYAZICI :

Faşizan baskılar 12 Mart 1971'lerden önce hep vardı. Daha eskilere gitmeye gerek yok. 1973 seçimlerinden sonra beliren nispi özgürlük ayları kısa sürdü bilindiği gibi. MC ile faşizmin özdeşleştiğini görüyoruz. Bunlar

hep bilinen gerçekler. Türkiye'deki faşizm uygulamalarının tarihsel süreçleri vardır. 1961 Anayasasının özgürlükçü demokrasiye açık muhtevasında saptanmış özgürlüklerimiz var. Açıklığı herkesçe bilinen anayasayı rafa kaldırmak isteyen MC Hükümeti, kuşkusuz faşizmin iktidar olma yollarından yararlanmaktadır. Üstelik cılız bir faşizm var. Örtülü ödenek yerine mobilya yolsuzluklarının, bütün aşırı kazançlarını, finans kapitalin açığa çıkmış çırpınmalarını örtbas etmeye çalışan iktidarın faşist baskıları arttıracağı esasen görülmekteydi. Egemen bir sınıf haline gelmek için olanakları değerlendirmek istiyorlar. Ne ki, karşılarında büyük bir örgüt olan CHP var. CHP, daha solunda olan partiler, ya da partisiz vatandaşlar birlik içinde olmalıdırlar. CHP dışındaki sol kesimin dağılıklığının, MC'nin yararına olduğu yadsınmaz. Türkiye'nin içte ve dışta büyük ölçüde onurunu yitirdiğini görüyor ve izliyoruz.

Bütün bunlara karşı CHP'yi iktidar yapacak bir alternatifin de kamuoyunda oluştuğu gerçeğini düşünen şimdiki iktidar, giderek faşizan baskıların, girişimlerin dozunu arttırmaktadır. Sağ iktidar, tıpkı 12 Martta yaptığı gibi bir ortalama bugünkü, siyasal, ekonomik ve toplumsal, kargaşadan çıkmak isteyecektir. Tabii kaçabilirse. Üstelik katilleri bulmayan bir iktidarın, yolsuzluklardan yana herhangi bir endişesi de yoktur. Açık seçik olarak bütün bunlar görülmektedir.

Bu soy faşist baskılara karşı yapılacak mücadele yöntemleri de aslında bilinmektedir. MC düşürülmeli, kamuoyunda büyük bir güvensizlik var. Katiller bulunmuyor. 141 ve 142 tek taraflı, ülkenin ilerici kesimine uygulanıyor. Küçük gruplar biçiminde verilen mücadeleler yetersiz ve etkisiz kalıyor. Bunun için bütün sol kesimin güçlü dayanışması MC'yi güç de olsa devirir. Kaldı ki, faşizme karşı birleşik cephe en etkili yolların başında gelir.

SENŞUR SEZER :

Baskılar karşısında ne «karanlıkların en yoğun olduğu dönem, sabaha yakın olduğu saattir.» diyecek kadar iyimser olacak yaşayım, ne de «bu gidişle Almanya örneğini bu günlerde yaşamamız an meselesi» diyecek kadar kötümser. Ama baskı artması bir uyanıştan korkmanın sonucudur. Baskı yapan egemen güçlerin kötümser olduğunu da gösterir.

Devrimci mücadele büyürken dünyanın sınırları küçülmüştür. Dünyada yaşanan her deneyden gereken sonuçlar çıkarılmalı. Bu sonuçların zaman ve çevre içindeki özellikleri gözden kaçırılmamalı.

Bir de egemen güçlerin oyununa gelmeyip «birleşik cephe»yi korumak gerekiyor, devrimciler arasında.

HALUK N. GÜLALP :

Şiddet aczin ifadesidir. Gerçekler siyasal iktidara karşı olduğundan onları gizlemek ve demokratik güçleri sindirmek için darboğazların doruğunda herşey beklenmelidir.

Tüm demokratik güçlerin MC iktidarının değişmesine yönelik bilinçli, tutarlı, soğukkanlı ve sabırlı bir çabada, bir girişimde birleşmesi gerekir.

ATILLA İLHAN :

Basına, fikre, insan haklarına her türlü baskıya karşıyım. Sosyalist sol çocukluktan kurtulup güçbirliğine gitmedikçe, hele işçi sınıfı ve köylü zümreleriyle bütünleşmedikçe faşizmle ciddi bir mücadele geliştirilebileceğini de aklım kesmiyor.

İSMET SOYDAN :

Devrimci yayın organlarına, kitap ve dağıtım evlerine devrimcilere, yazar ve sanatçılara karşı faşist baskıların yoğunlaştırılması bugüne özgü bir olgu değildir. 50 küsur yıldır devrimci hareketin, kitle mücadelelerinin yükselme gösterdiği, etkinleştiği her dönemde bu baskılar arttırılmış, egemen sınıfların zorba karakteri daha da ortaya çıkmıştır. Bugün de devrimci fikirlerin yayılma-

sından korkanlar aynı telaşın içinde zorbalıkla devrimci düşüncüyü sindirmeye çalışmaktadırlar.

Bence faşist baskılara en etkin mücadele yolu örgütlü kitle hareketlerinin arttırılması, halkın da bu mücadeleye sahip çıkmasının sağlanmasıdır. Sınırma alanında da zorluklarımız, güçlüklerimiz had safhadadır. Yeşilçam'da sendikal mücadele, alanımızda yapılabilecek en önemli eylem biçimidir. Örneğin, Acar Film Stüdyosu işçilerinin grevi genel mücadelenin bir parçasıdır. İlerici basın-yayın organlarının her alandaki mücadeleleri kitlelere duyurmaları da çok önemli bir eylem biçimidir.

ERDOĞAN AKDUMAN :

12 Mart 1971 ülkemiz tarihinde önemli bir noktadır. Ve bu yıl 5. doğum yılını yaşatmaktayız. Hergün biraz daha ve daha bir örgütlü ve daha bir demokratik hak ve özgürlüklerin aşıyağı edildiği bir ortamda basına, sanata, insan haklarına yönelen baskılar doğal gibi görülebilir. Bu yapıyı doğru değerlendirip mücadele alanı ve biçimini tüm ilerici-devrimci partiler-sendikalar-dernekler ve diğer kuruluşların örgütlü ve güçbirliği içinde demokratik hak ve özgürlükler adına sürdürmelerini bu terörün zincirleri kırılacaktır.

SARPER ÖZSAN :

«HALKIN SESİ, İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN TALEPLERİNİ SAVUNMUŞTUR»

Demokrasi ve onun bir parçası olan Basın özgürlüğü sınırları değil. Bugün ülkemizde demokrasi ve basın özgürlüğü, ancak hakim sınıflar için vardır. Büyük çoğunluğu meydana getiren halk için bu özgürlükler yoktur. Ya da bu özgürlükler, hakim sınıfların çıkarlarına dokunmadığı sürece ve oranda vardır. Aslında hakim sınıflar kendi basın özgürlüklerine değil, halkın basın özgürlüğüne saldırıyorlar. Tercüman, Adalet, Son Havadis gibi gazeteler hiç saldırıya uğruyor mu? Halkımızı seks ve gangster kültürüyle afyonlamaya çalışan, açıkça ahlaksızlığın propagandasını yapan dergi, kitap ve yayınevlerine hiç baskınlar yapıyor mu? Yapılmıyor. Çünkü onlar halkı ezen bu düzenin bir parçasıdır. Halkımız bütün demokratik haklarını ve basın özgürlüğünü ancak dışa dış bir mücadele vererek kazanabilir ve kazanacaktır.

Halkın Sesi dergisi ilk çıktığından bugüne kadar kararlı bir şekilde halkın safında yer almış, işçilerin, köylülerin dertlerini ve taleplerini yansıtmış ve savunmuş, iki süper devlete ve onun işbirlikçilerine karşı yılmadan mücadele etmiştir. Derginin ikidebir saldırıya uğramasının sebebi etmiştir. Ancak bu sefer yalnızca Halkın Sesi dergisi değil, kanunlara göre kurulmuş bir ticari kuruluş olan Tür-dağıtım şirketi de saldırıya uğramıştır. Böylelikle hakim sınıflar, kendilerinin en kutsal haklarından saydıkları ticaret özgürlüğünü bile herkese tanımadıklarını ispat etmişlerdir.

MC iktidarının her yaptığı hareket onların maskesini düşürüyor ve gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasını sağlıyor. Bu durumlar karşısında bütün yurtseverlere düşen görev bugüne kadar kazanılmış demokratik hakların gaspedilmesine karşı koymaktır.

METİN ALTIÖK - FUSUN ALTIÖK :

Basına yöneltilen dolaylı ve dolaysız tüm baskıları, düşüncenin karşısına düşünceyle çıkamayan, çünkü haksızlığı ve gerici niteliği somutça belgelemiş olan bir sağ iktidarın içinde bulunduğu çaresizliğin açık bir belirtisi olarak değerlendiriyorum. İnsan haklarına yöneltilen tüm saldırıları ise, aynı aczin, son çare olarak sarıldığı faşist yöntemler olarak görüyor ve kınıyorum. Bütün bu faşizan baskıların, sonunda MC iktidarının kendi başını yiyeceğine inanıyorum.

Sol içerisinde, belli özel konular çevresinde sürdürülen kısır çekişme ve çatışmaların, ne faşizme karşı verilecek olan mücadelede, ne de devrimci mücadelede hiçbir yarar sağlamayacağını, tersine ilerici ve yurtsever güçleri böleceğinin ve yıpratacağını bilincine varılmalı ve diyalektik materyalist dünya görüşünün genel ilkeleri çerçevesinde eylemde bulunulmalıdır.

MC hükümeti, üniversitelerde koyma planlarının yanısıra, köleleştirilmiş bir gençlik yaratmak için son zamanlarda baskılarını il-sell gençlik üzerinde de yoğunlaştırmıştır. Mil-li Eğitim Bakanlığı, okul yönetimleri, polis ve komando işbirliğiyle yürütülen bu baskılar, il-sell gençliği sindirmek, onu ülke gerçeklerin-den koparmak hedefini gütmektedir. Bu bas-kılar sonucu, meslek liselerinde ve diğer bir-çok lisede binlerce genç okuma hakkını kay-betme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

MC hükümetini böyle bir tutuma iten ne-denlerin başında lisele gençliğin bozuk eğitim düzenine artık boyun eğmemesi gelmektedir. Liseli gençlik artık faşist yönetmelikleri kabul etmiyor. Faşist öğretmenlerin dayak ve haka-retlerine boyun eğmiyor ve devrimci öğret-menlerine sahip çıkıyor. Bugün liseli gençlik faşist propagandayla dolu kitapları değil, devrimci eserleri okumak istiyor. Eğitimin halk-tan ve üretime kopuk olmasını talep edi-yor.

Bugün bu haklı istekler doğrultusunda birçok yerde liseleler harekete geçmektedir. Yurdun dört bir yanında meslek liselerinde ve liselerde polis ve faşist komando saldırısına, okuldan atma tehditlerine, hapse atılma teh-likesine rağmen boykotlar, direnişler yapılmaktadır. Liseli gençlik bu mücadelede en ge-niş birliği gerçekleştirmek için çalışmaktadır. Ayrıca, yönetimin bütün engellemelerine rağ-men, birçok yerde gençler velleleriyle birleş-meyi başarmakta, mücadeleyi onlarla birlikte yürütmektedirler.

Bu sayfalarımızda, yurdun dört bir tara-fındaki liseli gençler tarafından yazılmış, li-selerdeki durumu anlatan mektuplar okuya-caksınız. Bu mektuplar liselerdeki şartları açık bir şekilde dile getirmektedirler.

20 BİN MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİSİ BOYKOTTA

İstanbul, Ankara, Eskişehir ve Bursa'daki meslek li-selerinde okuyan 20 bin öğrenci demokratik haklarını ala-bilmek için boykota gittiler. Öğrenciler birbirlerine kenet-lenmiş durumda mücadelelerini sürdürüyorlar ve polis baskısına göğüs geriyorlar. Polis, boykot olan bütün okulların etrafını çevirmiş durumda ve öğrencileri gözäl-tina olarak tehdit ederek mücadeleyi bastırmaya çalış-ıyor. Polisle işbirliği yapan okul idareleri de, valilere mektup yazarak, çocuklarının sınıfta kalacakları ve okul-dan atılacakları tehdidini savuruyor, öğrencileri velilerinin desteğinden mahrum bırakmaya çalışıyor. Bütün bu bas-kılara rağmen meslek lisesi öğrencilerin mücadelesi ve-lilerle ve diğer liseler tarafından destekleniyor. İstan-bul'daki 38 lisenin öğrencileri, meslek lisesindeki boyko-tu desteklediklerini ve öğrencilerin haklarını almaları ve mücadelesinin başarıya ulaşması için kendilerinin de boykota gidebileceklerini söylüyorlar.

Ticaret Liseleri ve Sanat okullarında okuyan öğren-cilerin talepleri şöyle:

- 1 — Daha önce % 80 olan üniversiteye giriş kontenjanımız % 20'ye düşürülmüştür. Bu tekrar % 80'e çıkarılmalıdır.
- 2 — Üniversiteye giriş imtihanlarında meslek lisele-rinde okutulmayan derslerle ilgili sorular meslek lisesi öğrencilerine sorulmamalıdır.
- 3 — Boykot günleri devamsızlıktan sayılmamalı ve kimseye ceza verilmemelidir.
- 4 — İkinci dönem 5 alma zorunluğu kaldırılmalıdır.
- 5 — Öğrenci birlikleri ve temsilcilikleri kaldırılmalıdır.
- 6 — Angarya çalışma kalkmalıdır.
- 7 — Mesleki branşları ilgilendiren akademi ve yük-sek okullara girişte diğer öğrencilere göre meslek lisesi öğrencilerine öncelik tanınmalıdır.
- 8 — Öğrencilerin mücadelesini destekleyen ve haklı taleplerinin verilmesini savunan veliler için demokratik veli büroları açılmalıdır.

Boykottaki Alibeyköy Endüstri Meslek Lisesi Öğren-cileri dergimizde yolladıkları mektupta şöyle diyorlar:

«Biz inanıyoruz ki, hakkımızı almak için mutlaka mü-cadele etmemiz gerekmektedir. Bu yüzden başından beri başarılı olan boykotumuzu sürdürmeye kararlıyız»

«Boykota giden meslek liseli arkadaşlar biliyorlarki bu mücadele halkımızın bağımsızlık ve demokrasi müca-delesinden ayrılmaz ve bizim bu boykotumuz hakları al-ma savaşının bir parçasıdır.

24 Mart gününden beri boykotta bulunan Beyoğlu Ticaret Lisesi öğrencileri de yolladıkları mektupta ortak

LİSELE GENÇ FAŞİST SALDIRI

taleplerini dile getiriyorlar ve şöyle diyorlar:

«Boykota sabah, öğle bölümlerinden 1200 kişi katılmış bulunmaktadır. Katılmayan ve derslere giren öğrencile-rin sayısı ise 50'yi bulmaktadır.

«Okul müdürümüz bazı öğrencilerin isimlerinden olu-şan bir liste düzenleyerek bu öğrencilerin okuldan uzak-laştırılacaklarını söylemiştir. Polisler bazı arkadaşlarımızı götürüp daha sonra bırakmışlardır»

AKSU ÖĞRETMEN LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR

Elimizden alınan öğretmenlik hakkını geri almak için yaptığımız boykottan sonra 40 devrimci arkadaşımız çe-şitli okullara sürüldü.

Devrimci öğrenciler üzerindeki faşist baskılar daha da arttı. Bir iki faşist, 30-40 kişilik devrimci guruplara saldırmak cesaretini buldular. Son olarak saldırıya uğra-yan Himmet Limon ve Hasan Taş okul müdürü Niyazi Aktoprak'ın evine gittikleri zaman, Müdür «Benim an-nem, babam geldi ben uğraşamam siz kendi aranızda hal-ledin» dedi.

Yapılan bir yoklama sonunda devrimci öğrencilerin «Seç-me Sözler Mao», «Sosyalizm ve Savaş-Lenin», «T.İ.K.P-Savunma», «Faşizm Halkın Mücadelesinin durduramaz», «AYDINLIK», «HALKIN SESİ», «GENÇLİK YILDIZI» dergilerini, özel fotoğraf ve mektuplarını aldılar.

Bizden bu kitapları almakla hiç bir şey kazanamaz-lar. Bizler yine alacağız ve yine okuyacağız, haklı dev-rimci mücadelesinde yerimizi alacağız. Sürgünler, not tehditleri bizi mücadelemizden alıyormaz.

Kahrolsun Bozuk Eğitim Sistemi

Kahrolsun Amerikan ve Sovyet sosyal-emperyalizmi

Yaşasın Bağımsız Bloksuz Türkiye

Antalya'dan bir devrimci

Malkara Lisesi Öğrencileri :

«OKUL İDARESİ BİZLERİ SOYUYOR»

Bizler Malkara (Tekirdağ) Lisesinden devrimci öğ-rencileriz. Ülkemizde yoğunlaşan faşist baskılar gittikçe artmaktadır. Bunun bir örneğini de Malkara lisesinde gör-dük. Biz okuldaki devrimci, ilerici, anti-faşist, anti-em-peryalist arkadaşlar, okulumuzda öğrenci başkanı olma-dığı için bir başkan seçmek gayesiyle topluca müdürün kapısı önünde toplandık. Müdür her sınıftan birer temsil-ci seçti, okul başkanlığı için söz verdi. Fakat hâlâ okul başkanı yok. Bundan başka okul divan kuruluna öğrenci temsilcisi seçilmesi gerekirken, o da seçilmedi. Bundan başka okul müdürü kendi keyfi isteğine göre, bazı sınıf-ları başka yerlere taşıttı. Müdürün odası ufak geldiğinden, koskocaman sınıfa taşındı. Öğretmenler odası ısınma-dığı için başka bir sınıfa taşındı, o ısınmayan yere de 50 kişilik bir sınıf taşındı. 4 metre eni, 5 metre boyu olan bir odacığa 20 kişilik bir sınıf taşındı. Bütün bunlar yet-miyormuş gibi öğrencilerin kazak giymeleri yasaklandı. Yasalara aykırı olmasına rağmen, okulumuzda, kömür vb. bahanelerle 30 TL. para toplandı. Çeşitli eğitsel kollar, öğretmenlerin isteğine göre para topladılar. Parayı iste-yen veriyor ama 6/Fen'den 9 arkadaş beden koluna para vermedikleri için beden dersi notları zayıf geldi. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi okulumuzda özel kurslar açıldı. Bundan başka önümüzdeki sene okulumuzdaki bütün öğ-rencilere aynı tip elbise yapılması için çalışmalar okul müdürü tarafından bizzat sürdürülmektedir. Biz öğrenci-ler olarak elbise yaptırmaya karşıyız. Çünkü elbise ile eğitim olmaz.

Biz okuldaki ilerici, devrimci öğrenciler okulda bu baskıları gördükten sonra, Malkara Demokratik Orta Öğ-renim Derneğini kurduk. Fakat emperyalizmin kuklaları olan polis tarafından derneğimizin çalışması engellendi. Daha sonra bize derneği kurarken hayırlı olsun diyen kaymakam bey, okul müdüründen derneğin kurucuları hakkında soruşturma açılmasını istemiş. Şimdi derneğin kurucuları okul disiplin kurulu tarafından devamlı olarak sorguya çekilmektedirler. Bunun üzerine dernek kurucula-rı, derneği mecburen kapatmışlardır. Derneğin fesh di-lekçesi de okul disiplin kurulu tarafından yazılmıştır. Okul

yönetmenliğine göre, öğrenciler dernek kuramaz, neklere üye olamazlarmış. Fakat biz bütün bunları k etmiyoruz. Çünkü dernek okulun dışında kurulmuştu

Bütün bu olaylar bize şunu gösterdi: Faşistler er-çi halkımızın çocuklarının uyanmasını istemiyorlar. ilerici öğrencilere böyle baskılar sürüp giderken ok ufak bir grubu oluşturan faşistlerin istediklerini yağ-larına göz yumuyorlar. Malkara'da kurulmuş bulunan kü Ocakları derneğinin üç kurucusu lisede öğrenci d mundadırlar. Biz bunu okul disiplin kuruluna bildi-fakat onlar hakkında hiç birşey yapılmadı. Bundan so okulda Milliyetçi olarak tanınan Nazmi Yüncü öğretm devrimci öğrencilerin Atatürk rozeti takmalarının n satılı olduğunu, yani açıkça Atatürk rozetini takmam rını söyledi.

Elbise ile öğretim olmaz,elbise yaptırmakla s farkları kalkmaz.

Karnımız açken zorla okula para veremeyiz.

Paralı kurslara son.

Kahrolsun Faşizm.

Yaşasın devrimci mücadelemiz.

Malkara Lisesi Öğrenciler

CUMRA CUMHURİYET LİSESİ

15.3.1976 Pazartesi günü Cumra Cumhuriyet Lise'i de meydana gelen olaylarda faşist müdür Mehmet Asl faşist Kimya ve Din dersi hocası bir grup faşist tale-ler ile devrimci öğrencilerin üzerine saldırmışlardır. O müdürü ile hocalar tekme ile devrimci öğrenciler üze-ne saldırmışlar ve «Komünistler Rusya'ya» diye ba-rarak faşist talebeleri devrimci gençlerin üzerine saldırmışlardır. Faşist hocalar ve öğrenciler zincir ve so kullanmışlardır.

Daha sonra Atatürk'le ilgili olarak çıkarılan bir-zeteyi parçalamışlar, öğrencilerin üzerindeki Atatürk-zetelerini çıkartmışlardır. Olay yerinde bulunan öğrer-ler hunharca dövüldükten sonra okuldan çıkarılmış-dır.

Cumhuriyet Lisesi
Yurtsever Gençliği
Çumra, Konya.

FEN LİSESİ ÖĞRENCİLERİ : «OKUL SORUNLARIMIZI YURT SORUNLARIMIZLA BİRLİKTE ELE ALMALIYIZ»

Biz Fen Lisesi öğrencileriyiz. Okulumuz esas olan ülkemizin iyi yetişmiş öğrencilerinin Amerika'ya gön-rilmek üzere yetiştirilmesi için ilgilenmeyip sadece ç-leri ile uğraşmaları ve halktan kopuk yetişmeleri i okulumuz şehir dışında inşa edilmiştir. Buna rağmen-rencilerin uyanışı ve yurt gerçeklerini kavramaları lenememiştir. Ülkemizin her yanında olduğu gibi d-rimci uyanış karşısında zaten var olan faşist baskı yoğunlaşmıştır. Öğrencilerin somut talepleri olan eğit-kol çalışmaları engellenmiş, müzik yayınları kısıtlan dayak ve tehdit almış yürümüş, öğrencilerin birçok ha-istekleri idarece göz önüne alınmamıştır. Öğrencile okuduğu ilerici kitaplar, Halkın Kurtuluşu. Halkın S gibi devrimci dergiler alınmış ve öğrenciler tehdit e-miştir.

Bütün bu baskılara ek olarak 7 Mart 1976 AST Dimitrov oyununa giden öğrencilerin adları alınmış Boş zamanda bu olayı konuşmak için toplanan öğrer-lerin adları faşist bir öğretmen olan Abdullah Yılmaz rafından alınmıştır. Bu olay üzerine öğrenciler o gece-şist baskıları protesto ederek geç vakte kadar uyumam anfi-faşist sloganlar atmışlardır.

8 Mar t1976 günü öğrenciler derslere girmede. Tu engellemelere rağmen düzenlenen forumda bir avuç faş dışında oybirliği ile boykota karar verildi. İkinci g sabahı okula bile girilmedi. Tehditler ve yalvarmal öğrencileri haklı direnişlerinden döndüremedi. Okula i cemse jandarma getirildi. Milli Eğitim Bakanlığında bir yetkilinin öğrencileri dinleyip, vaadlerde bulunma üzerine boykota son verildi.

Bütün olay boyunca okulda anti-faşist bir birlik k

LİK BASKI DAYAK VE RIYA KARŞI DİRENİYOR

rularak faşistler tecrit edildi. Okul sorunlarımızı yurt sorunları ile birlikte kavramamız gerektiğini böylece daha iyi anladık. Faşist baskıların yurtsever ve devrimcileri yıldırma amaçlarını gördük.

Gerici Eğitim Sistemine Hayır!
Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız!
Kahrolsun Faşizm!

Fen Lisesi Öğrencileri

SARAYKÖY LİSESİNDEKİ «BOZKURTLAR»

Sarayköy Lisesi'ndeki faşist uygulamalar MC hükümetinin işbaşına geçmesiyle başlar. Bütün Türkiye'de olduğu gibi, Sarayköy Lisesi de hükümetin adamları ile doldurulmak istendi. Çünkü, bu okullardan, işçiyi patrona, köylüyü ağaya satacak, baskı ve zulme kolayca boyun eğecek gençler yetişmelidir. Fetih marşları ile, «Yüce Osmanlı Devleti» naraları ile eskiye bir özentî yaratılmak istenmektedir. Vatan, millet, Sakarya, milliyetçilik, Komünizm vb. safсата edebiyatının çıkardığı tozdan dumandan halkımızın iş, toprak, hürriyet mücadelesi unutturulabilmektedir.

Sarayköy Lisesi'nin faşist öğretmenlerinden, din derisi öğretmeni Rahmi Akman 12 Şubat günü Ayhan Yıldız arkadaşlarımızı odasına çekerek dövmüştür. 15 Şubat günü ise, müdürümüz «titredi» ve şahlandı. İstiklal marşından sonra öğrencilere kendi «milliyetçi» görüşlerini açıkladı; «Ben bu düzenden memnunum, siz memnun değil misiniz?» Sonra bu nutuklar sınıflarda da devam etti: «Sizler Vietnam gibi mi olmak istiyorsunuz?»

Bay müdür, Vietnam gibi Amerikan emperyalizminin boyunduruğundan şanlı bir müadele vererek kurtulmayı istemiyor. İşte müdür beyin milliyetçiliği!

Tarih onların istediği yöne doğru akıyor. Onun için saldırıyorlar, onun için kıyıyorlar. Dernekler, tiyatrolar kapanıyorsa, ders kitaplarımıza çağdışı bilgiler zorla sokuluyorsa, kitaplar, yürüyüşler, mitingler, gervler yasaklanıyorsa, tarihin akışını tersine çevirmek istediklerindedir.

Faşist müdür ayrıca Atatürk hakkında da aynı tören-Atatürkçüyüm» diyerek kendisinin de bozkurtçu olduğunu, yani faşist olduğunu itiraf etmiştir. Öğrenci arkadaşlarımıza bozkurtun yolundan -bunun ne biçim bir yol olduğunu hepimiz biliyoruz- gitmelerini öğütlemiştir.

Bugün Sarayköy Lisesi'nde bazı çağdışı hocalar, kendileri gibi çağdışı adam yetiştirebilmek amacıyla, öğrenci arkadaşlarımıza yardımcı kitap adı altında kendi kafalarına uygun kitap vermekte, ev ödevi yaptırmaktadır. Bunların gözünde devrimci olmak, halktan yana olmak, yurtsever olmak suçtur.

Lisemize aşı yapmaya gelen 4-5 faşist sağlıkçı, Sarayköy caddelerinde «bu aşı iktidarımızın bir velinimetidir, sizlere hizmet için Ankara'dan gönderildik» diyerek MC faşizmini halkımıza sevimli göstermeye çalışmışlardır.

Ama halkımız yıllardır kendilerine reva görülen bu düzeni kendilerine göre değiştireceklerdir. İşte o zaman halkımız ekmeğine göz diken hainlerden, faşistlerden hesap soracaktır.

**KAHROLSUN FAŞİST YÖNETİCİLER
KAHROLSUN EMPERYALİM VE SOSYAL-EMPERYALİZM
YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ**
Sarayköy Lisesi'nden Öğrenciler

Samandağ Ortaokulu Öğrencileri : «BİR ÖĞRETMENİN FAŞİST BASKISI ALTINDA ÖĞRENİM GÖRÜYORUZ»

Bütün yurtsever, devrimci arkadaşlara sesleniyoruz. Samandağ ortaokulunda bir öğretmenin faşist baskısı altında öğrenim görüyoruz.

Bu öğretmen, zil çaldıktan sonra bir dakika bile geç gelen arkadaşlarımızı, içeri sokmamakta ve çoğu zaman arkadaşları bütün sınıf önünde yumruklamakta ve tekmelemektedir. Okulda bulunan bir faşistin derslere geç gelmesi halinde ise onu yok yazmamaktadır.

Bir gün okula yedi kişi geç gelmiştik. Hem köyden geliyorduk, hem de o gün yağmur yağmıştı. Yollar çar-

murdu. Okula beş dakika kadar geç geldik. İçeri girdiğimizde bizi teker teker başımızdan tutup tahtaya vurmaya başladı. Kimi arkadaşların kanı aktı. Aramızdan bir kız arkadaş dayanamayıp, «bizi dövmeye hakkınız yok» dedi. Bu sırada öğretmen kızdı ve arkadaşlarımızı tekrar dövmeye kalkıştı; bu sırada kız arkadaşımız kapıyı hızla açarak koştu, fakat idarede bulunan faşist müdür yardımcısı, arkadaşımızı kovdu.

Şimdi bu öğretmen, gerek müdürün tavsiyesi üzerine ve gerekse devrimcilerden korktuğu için bizi eskisi kadar dövmemekte fakat sınıfta bizlere devamlı olarak baskı uygulamakta ve hareket etmektedir.

Kahrolsun öğrenim eşitsizliği ve öğrenim yetersizliği.

Kahrolsun bozuk düzen.

Samandağ ortaokulundan bir grup öğrenci

Ceyhan'dan Ortaokul Öğrencileri «ESİR KAMP MI? KIŞLA MI? OKUL MU?»

Faşist MC'nin katliam ve yolsuzluklarını sürdürdüğü bir dönemde, başımıza müdür getirilen toprak ağası, öğrenci düşmanı faşizan bir politika izlemektedir.

Okulumuz Çukurova bölgesinde örnek okul ilan edilmektedir. Ama sadece adı okul olan bu yer öğrenim yuvası olmaktan çok bir esir kampını, bir kışlayı andırıyor. Bahçede eli cebinde ya da ceketi iliksiz dolaşan öğrenciler toplum önünde dövülüyor. Yağmur yağarken kapılar açılıp öğrenciler içeri alınmıyor. Soğuktan korunmak için pantolonlu gelen kız öğrenciler kitle önünde tartaklanıyor, en kötü suçlama ve hakaretlere maruz bırakılıyor. Atatürk rozetleri, gazete, dergiler toplatılıyor. Gruplar halinde dolaşan öğrenciler idareye tek tek çekiliyor ve tartaklanıyor. Tehdit ediliyor.

Bu baskıların en somut örneklerinden biri şöyle oldu: Yazılı imtihanında, sınıftaki öğretmeni dinlemeden idareciler sınıfa girdiler. Öğrencilerin saçını kestiler. Adalet mi bu diye haykıran öğrencileri dövdüler. İdare sınıf mümessillerini seçme hakkımızı bile tam olarak elimizden almıştır.

Disiplin diye haykıran okul müdürümüz odasında sarap içiyor ve kız öğrencilere şarap bardaklarını yıkattırıyor. Aynı müdür bir gün odasına çağırıldığı bir öğrenciyi ustura çekip tehdit etmiştir. Arkadaşın suçu, notu silah olarak kullananlara karşı çıkmak, idarenin öğrenci aleyhinde alınan kararlarına karşı çıkmak, kısacası faşizan baskılara karşı çıkmaktır.

İşte her zaman idareye çağrılıp dövülen biler yılmaya aklardır. Mücadele vermek için lar.

Kahrolsun faşizm ve onun uşakları

Yaşasın tüm ilerici öğrencilerin haklı mücadelesini
Ceyhan Yalır Kardeşler
Ortaokulu öğrencileri.

Şavşat Lisesi Öğrencileri : «HAKLI MÜCADELEMİZ BAŞARIYA ULAŞTI»

Şavşat Lisesinde niçin 1200 öğrencinin 900 gitmedi? Elbette bu 900 yüreği birleştiren bir amaç vardı.

Son yıllarda ilçedeki faşist güç, kuruluş ve uzantıları lisedeki faşist-gerici-halk düşmanı ve yetiştirilmiş maşa öğrencilerle işbirliği için Amaçları gittikçe büyüyen ve gelişen devrim yeli baltalamak ve istedikleri noktaya getirmeye göre öğreniler üzerine çeşitli metodlarla bama girişimlerinde bulundular.

İdarenin, öğrenciler üzerinde düşündüğü, görmek istediği baskılar tamamen eğitimi amaçlanma amacını güdüyor. Alınan kararlar hep ce saklandı. Öğrenci kişiliğimizin faydasına olacak hareketlerde bulunmuyor, özgürlüğümüz kısıtlanıyordu.

Senebaşından beri bazı derslerin boş geçmesi rifer sisteminin düzenli çalıştırılmaması karşısında pasif, yapıcı olmayan tutumları bu gerçekliğin kantıdır. Daha sonra ikinci yarı yılın ilk da üç devrimci öğretmenimiz uzaklara sürüldü.

23 Şubat'ta okul idaresini, içinde bulunduğu rumu ve faşizmi protesto için boykota başladık ve direnişimizden korktular. Ondandır ki, jandarma birlikleri yollandı. Dövüldük, evlerimiz direnişimiz kırılmak istendi. Fakat yıldırma olmadı. Bu faşistçe, alçakça baskılar karşısında daha iyitik, daha güçlendik. Veli ve babalarımız bizim direnişimize inandılar. İdarenin bizden niçin koanladılar. Velilerle yapacağımız mitingün vali t engellenmek istenmesi bu gerçeği daha iyi açıkladı.

Öne sürdüğümüz isteklerimizi sonunda kabul ettik. Yani direndik ve başardık. Bu durumu düzede kapalı salon toplantısında halk önünde açıkladık. Yaşasın Liselilerin Birlik ve Beraberliği!

Şavşat Lisesindeki Devrimi

MİSK'İ CEYTAŞ'A SOKMAYACAĞIZ

Ceyhan'daki Ceytaş işçileriyle bir röportaj.

— Ceytaşta kaç işçi çalışıyor? Kaç sendikaya üye?
— 900 işçi çalışıyor, hepsi Teksif sendikasına üye.
— Kaç vardiya çalışıyor? Üç vardiya.
— Ücret durumu nasıl, sizin ediyor mu?

— Ben 935 lira alıyorum. Bir başka işçi söze karışıyor:
— Ben de 900 lira. İşveren istediğine sen iyi çalışıyorsun diye prim veriyor. Bu ücretle ihtiyacımızın hepsini karşılamaya imkan yok. Hayatla başa çıkılmıyor.
H.S. — Kaç servis arabanız var? Yeterli mi?

— Servis durumları normal. Bir başka işçi:
— Köylerden gelenlere servis yok. Paralarıyla geliyorlar.
H.S. — İşyerinde sıhhi durumunuz nasıl?
— Su ve elektrikten memnunuz.
— Emiciler çalışmadığı için pislik var.

H.S. — Doktor durumu nasıl? Sözümlü kesiyorlar,
— Sigorta doktoru var. Yazdığı ilaçlar eczanelerde bulunmuyor. En az 15 günde alabiliyoruz.
— Muayene etmeden reçete yazıyor.

H.S. — Sendikanızı beğeniyor musunuz?
— MİSK diye bir sendika çıktı ortaya. Ne yapıp yapıp bu sendikayı buraya sokmayacağız.

— Evet Teksif sarı sendika ama burdaki idarecileri iyi. Bu Durhasan denen adam hem devrimciyim diyor, hem de MİSK'le birleşiyor. Devrimcilikte faşistlerle birlik olmaz.

Bir başka işçi kesiyor,
— Onların amacı MİSK'i sokmak. Durhasanı başkan yapacaklar. Yönetimi ellerine geçirecekler. Buraya MİSK'i sokmaya katiiyen müsaade etmeyeceğiz.

— Zaten onların her yerde yaptığı şey işçileri bölmek ve faşistlere teslim etmek. Bu oyuna gelmeyeceğiz. Biz faşistlerin karşısında olduğumuz kadar Durhasan gibi sahte devrimcilerin de karşındayız.

H.S. — MC Hükümetini nasıl buluyorsunuz?
— Doğmamış çocukların hakkını yabancıya satanlar milli yetçi olamaz.

— Ancak halk işçisiyle, köylüsüyle yoksulluyla kendi hakkı için mücadele ederse kurtulur. Bugünkü parlamento anlayışıyla halkın kurtuluşu sağlanamaz.

TUZLUGÖL HALK BİRLİĞİ'NİN CEYTAŞ'LA İLGİLİ BİLDİRİSİ

Ceyhan — TUZLUGÖL HALK BİRLİĞİ faşistlerin Ceytaş işçilerini bölmek için yaptığı tertipleri teşhir eden bir bildiri yayınladı. Bildiride şöyle deniyor:
«Ceytaş, Ceyhan'da 900 işçi çalıştıran bir iplik fabrikasıdır. İşyeri sendikası Teksif sendikasıdır. Faşist MİSK, buraya yerleşmek için bazı işçileri alet olarak kullanmaktadır ve işçiyi bölmeye çalışmaktadır. Kendisini devrimci olarak göstermeye çalışan Durhasan Toprak aslında MİSK'in girmesine çalışan sahtekarın birisidir. Ceyhan'da bulunan Halk Birliği ve Halkçı - Devrimci derneklerini kendi emellerine alet etmek istedilerse de kendisine gereken cevap verilmiştir.

Kendisini devrimci olarak göstermeye çalışan bu adamı Halk Birliği olarak protesto eder. Faşistler hesabına çalıştığını Ceytaşlı işçilere bildiririz.

Bunu da gerçek bir devrimci görüş ve örgütlenme sağlayabilir.

H.S. — Amerika ve Rusya hakkında ne düşünüyorsunuz?

— İkisi de sömürücü devlet. (Başka bir işçi köşeden bağırıp)
— Amerika yaşlı, Rusya daha genç emperyalisttir. Sosyalist maskesi dünyayı sömürmesinde

Ceytaş'tan mektup:

Devrimciler Ceytaş işçileri ile birleşmelidir

Ben Ceytaş iplik fabrikasında çalışan bayan arkadaşınız olarak, devrimci arkadaşlara fabrikamızın durumunu anlatmak istiyorum. Şimdi fabrikamızda Türk işçisine bağlı Teksif sendikası var. Bir de buraya yerleşmek isteyen MİSK sendikası var. Üç ay önce bir seçim olmuştu ve Teksif kazanmıştı. Bu seçimi kısaca anlatayım. Şimdi başkan olan Mehmet Ali Örez adaylığını koymuştu. Biraz olsun devrimcilere yakındı. Ayrıca daha önce Durhasan'ın baştemsilcisi olan Hasan Toprak da adaylığını koymuştu. Bunların karşısında bir de MİSK vardı. Onun adayı da Durhasan Yetimoğlu idi. Bunlar baktılar ki işçiler cahil, her biri bir türlü oyunla işçikandırmaya çalıştılar. Son çare olarak MİSK kühah kapmasını diye Mehmet Ali Örezle Durhasan Toprak birleştiler. Seçimi bunlar kazandılar. Seçimi kazandıktan üç gün sonra bizim beyler birbirlerini yuzlamaya başladılar. Durum böyle görünür giderken bir de baktık ki, Hasan Toprak işçilerden imza topluyor. Biz, ne yapıyor, bunun sebebi nedir öğrenelim. Durhasan adamın peşinden gitmeyin, diye arkadaşları uyarmaya çalıştık. Gidip bir başına soralım dedik. Bir gün duyduk ki Hasan Toprak ihraç edilmişti ve sinemada bir toplantı düzenlenmişti.

Ben o zaman söz hakkı istedim ve şöyle demiştim: Ne diyorlarsa bu-

rada, işçilerin yanında ikisi de açıklansınlar. İkisi de konuştu. İkisinin de işçi için bir düşüncesi yokmuş. Durhasan Toprak imza toplamaya devam etti. Fakat imzalar yeterli olmayınca bizim güya devrimci olan Hasan Toprak sonunda gidip MİSK'in faşistleriyle birleşti. Kendisi yemin bilah ediyor, inkâr ediyor ama bu adamın sözüne güven olmaz. Şimdi çok yakın zamanlarda seçim olma ihtimali var. İşçi uyanık olmayınca ve birlik halinde olmayınca patronun itleri işçiye türlü baskıyı yapabiliyor.

Devrimci arkadaşlar yardımcı olursa her türlü yetişir ve gelişir. En önde, işçinin uyanıp kendi hakkını arayan kişiyi seçmesi lâzım. Buna tam işçi arkadaşlarımıza tüm devrimci arkadaşların yardımcı olmasını candan ve yürekten istiyorum. Fabrikada 950 işçi çalışıyor. Bunun 225'i MİSK'çi; en çok desem devrimci arkadaşlar 35 falan yok bile. Bunun için işçiye önder olalım. Burada istemeyerek satırlarımızı bitirirken tüm yurtseverlere selâmlar. Tüm işçi kardeşlerime can arkadaşlarımız devrimcilerden yardım, geniş tecrübeli sözler bekliyoruz.

Ceyhan

Ceytaş Fabrikasından
bir işçi

ÜSLERE EL KONULMALI! ÜSLER SOSYAL-EMPERYALİSTLERE KARŞI KULLANILMALIDIR

Üç tarafı 1. sayfada

Yurdumuz, dünyanın tek hakimi olmak isteyen Sovyetler Birliği'nin muhtemel bir saldırısına karşı kendisini hangi güçlere dayanarak koruyacaktır. Türkiye'nin bağımsızlık ve egemenliğinin gerçek teminatı ancak kendi gücü olabilir. Ancak silah ve askerî güç bakımından kendi kaynaklarına dayanan bir Türkiye, millî savunmasını ülkesinin çıkarlarına bağlı kılan bağımsız Türkiye, sosyal-emperyalistlerin ülkemiz üzerindeki emellerine set çekebilir.

Biz, üsler üzerindeki Amerikan denetiminin kaldırılmasından utanıyoruz. Fakat hangi amaçla? Şunu belirtelim: Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ni kızdırmamak için üsleri kapatması gerektiğini savunan görüş, ülkemizin çıkarlarına uygun değildir. Biz, üs ve tesislerdeki Amerikan denetiminin kaldırılmasını ve üslere el konulmasını istiyoruz. Yurdumuzdaki üs ve tesisler Türkiye'nin

millî savunmasına hizmet etmeli, Türkiye Sovyetler Birliği'nin savaş hazırlıklarını izlemeli ve üsler sayesinde elde edeceği bilgileri bir Sovyet saldırısına karşı hazırlıklı olmak için kullanmalıdır. İyi geçinildiği takdirde, Sovyetlerin Türkiye'ye zorbalık uygulamayacağını iddia edenler, boş hayaller yaymaktadırlar. Türkiye'nin menfaatleri bir veya iki süper devlete dayanarak değil, süper devletlerle iyi geçinmeye çalışarak değil, iki süper devlete karşı kararlı bir tutumla ve gerçek bir millî savunmayla korunur.

Bütün bunlarla beraber, millî savunmasını gerçekleştirmek ve iki süper devlete karşı millî bağımsızlığını güçlendirmek isteyen Türkiye, her şeyden önce Üçüncü Dünyaya mensup komşularıyla olan anlaşmazlıklarını barışçı yollardan halletmeye çalışmalıdır. Yunan düşmanlığı ve ırkçı-militarist siyaset terk edilmelidir. İki süper devletten her birinin kâh Türkiye'nin arkasına geçerek, iki ülke arasındaki çatışmalardan nüfuz sağlamaya çalıştıkları günümüzde bu mesele büyük önem taşımaktadır. MC hükümeti Amerika'ya ülke topraklarını kiralarken, Yunanistan'a karşı Amerikan silahlarına dayanmaya ve Amerika'yı arkasına almaya çalışıyor. Biz, Türkiye'nin tutumunun bunun tam tersi olması gerektiğini savunuyoruz. Türkiye iki süper devlete karşı diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle, en başta komşularıyla birleşmelidir. Türkiye el koyduğu üslerden, süper devletleri değil komşularını yararlandırılmalı, üs ve tesisler Yunanistan ve diğer komşularımıza karşı değil sosyal-emperyalistlere karşı kullanılmalıdır.

yardımcı oluyor. O bir sosyal-faşisttir.

Bir diğer işçi,

— Ne Amerika ne Rusya yaşasın bloksuzlar,

— Rusya habire silahlanıyor niye? Çünkü savaş çıkartacak. Şimdiden hazırlanıyor.

Bir başkası,

— Silaha harcadığı parayı kendi halkına harcarsa ya.

H.S. — Rusya'nın Türkiye'de işbirlikçileri var mı? Varsa bunlara ne söylemek istersiniz.

— Var ya. Aha TİP aha TSİP.

— Kapitalistler de artık Rusya'yı benimsiyor. Onlar için ha Amerika, ha Rusya. (Bir başka işçi sokularak)

— TIP ve TSİP devrimci değil. Rusya'nın uşaklarıdır. Bu işbirliğini bırakmalarını ve bloksuzlar yanında yer almalarını isteriz. Yoksa sonunda kendileri zararlı çıkarlar. Bu ikisine karşı işçisiyle, köylüsüyle, yoksulluyla mücadele etmemiz şart.

H.S. — Türkiye'de yoksul köylüler toprak işgal etmektedirler. Ne diyorsunuz?

— Doğuda ağalık var. Bir ağanın 30-40 köyü var.

— Sömürüle sömürüle dayanamaz hale geldiler. Geç bile kaldılar.

— İyi ediyorlar. Köylüler artık uyanmaya başladı.

H.S. — Halkın Sesi dergilerini okuyor musunuz? Bu dergiye ne söylemek istiyorsunuz?

— Ezilenlerin dertleriyle ilgileniyor, sağolsun.

— Bu kadar büyük baskılar arasında çıkıyor. Kendilerine helal olsun. Eğer abone olabilirsek iyi olur. Yayın hayatlarında, mücadelelerinde başarılar dileriz.

H.S. — Halkın Sesi de size candan selamlarını sunar. Sağ olun.

BUNDAN SONRA ALINYAZIMIZI KENDİMİZ YAZACAĞIZ

Bizler Nazilli'de Amasya'lılar Kollektif Şirketi'nde çalışan işçileriz. Fabrika üç vardiya çalışır ve üç bölümden oluşmaktadır. Bunlar: a) çırçır, b) yağ, c) sabun bölümleridir. Çırçır bölümü iki vardiya olup tek vardiyada 8 işçi çalışır. Yağ bölümü 3 vardiya olup tek vardiyada 14 işçi çalışır. Ayrıca fabrikanın bekçileri ve 15 hamalı mevcuttur.

Fabrikada kesinti olduktan sonra ele geçen ücret 35 ile 60 lira arasındadır. Fabrikada Türk-İş yani patronların sendikası vardır. Sendikanın aldığı karara göre 3 gün üstüste işe gelmeyen işten atılır.

Çalışma şartları çok kötüdür. Bu nedenle sağlık durumumuz devamlı bozuktur. Bütün işçi arkadaşlar kalorifer teşkilatı olmadığından kışın bile soğukta çalışmak zorundadırlar. Hastalanıp sigorta doktoruna gittiğimizde muayene etmediği gibi bu fabrikada çalıştığımızı öğrenince istirahat dahi vermemektedir.

Fabrikanın günlük kazancı 48.000 liradır. Bu gelir, fabrika 7 ay çalışıp 5 ay boş kaldığı haldeki geliridir. Yani bu gelir içinde boş kaldığı 5 ay da dahildir. Ayrıca bu gelir, daha doğrusu sömürü içinde, çırçır bölümünün payı yoktur. Ayrıca 15.000 liralık yağ çıkarılmaktadır. Bunlardan başka patronların Bozdoğan ovasında 900 dönüm buğday tarlaları, 100 dönümlük pamuk tarlası ve 400-500 dekar narenciye bahçeleri, zeytinlikleri, bademlikleri var. Bu bademlik Karacasu-Yaykın ovasında olup sınırları içersinde 7 köy mevcuttur. Bu tarlalarda da yüzlerce işçi çalışıyor. Daha daha bitmiyor. Patronlar Nazilli'nin sayılı kişilerinden olup 50'ye yakın evleri, dükkânları, eski fabrikaları boldur. Eski çırçır fabrikaları 10 senedir zirai donatıma icara satılı durumdadır.

Bunlar yetmiyormuş gibi 5 patrone bir (damatları) 13 yaşındaki hizmetçisi kıza tecavüz etti. Pisliklerini örtbilmek için fakir bir oğlana 50.000 lira vererek kıza alması için baskı yaptılar. 150.000 lira da kız evine vererek uzun süre ceza yemekten kurtuldu. Beş ay içinde yatmasına rağmen şimdi elini kolunu sallaya sallaya geziyor.

Nedir bu çektiklerimiz? Bunca hakkımızı aramadığımız gibi ne yazık ki patronlar karşısında namusumuz, şerefimiz ayaklar altında.

Yıkılın patronlar düzeni! Bu mu alinyazımız? Bundan sonra bu yazıyı kendimiz yazacağız.

Ayrıca bu yazımızla Halkın Sesine ve devrimcilere yapılan baskı ve terörü emekçiler önünde lanetleriz.

Ali Amasya Kollektif Şirketinden devrimci işçiler

NİZİP SABUN İŞÇİLERİ: «REVİZYONİSTLER, PATRONDAN RÜŞVET ALARAK SENDİKA MÜCADELEMİZİ SATTILAR»

Parababalarının ve satın aldıkları uşaklarının baskı ve zulümleri, kendilerine destek veren MC Hükümeti yardımıyla gün geçtikçe daha da artmıştır. İşçilerin can güvenliğini sağlayacak işlemler yoktur. 300 - 400 kadar sabun işçisi vardır. Oysa patronların satın aldıkları sigorta görevlileri işçileri «yok» göstermekte, böylece işçilerin sigorta hakkını çignemektedirler. Yahut da sigortalı saydıkları bir - iki işçiyi de ayda birkaç gün çalışıyor göstermektedirler. Patronlar işçileri çalışmıyor göstererek aynı zamanda vergi kaçakçılığını serbestçe sürdürüyorlar. Kafasına kosnik (asit) dökülen, ko-

lu ezilen ve parmakları kesilen işçilere yüz-ikiyüz lira verip bu iş cinayetlerini örtbas ediyorlar.

Bir işçi arkadaş işyerini şöyle anlatıyor:

— «Feodal baskılar altında eziliyoruz. Patronların dayak, küfür ve baskılarına karşı işi terketmekten başka şimdilik yapacak bir şey yoktur. Gece ve gündüz sürekli çalışmaktayız. Patronlar, yüzbinlerine milyonlar katmak için ellerinden geleni serbestçe yapıyorlar. Doğu halkımıza sattıkları sabuna tonlarca mermer karıştırılmaktadır.» Burada başka bir işçi arkadaş şunları soruyor:

— «Bizi idare eden bu MC Hükümeti patronların taşı top-rağı sabuna kattıklarını görmüyor mu? Yoksa görmezden mi geliyor? Bize gelince sigorta hakkımızı bile çok görüyor.»

DISK'in yönetimindeki bazı revizyonist ağalar burada işçilerin sendikalaşma mücadelesini destekliyor diyerek patronlardan rüşvet alıp kaçtılar. Bir gün bu sahtekarlardan ve bütün soyguncuların halkımız hesap soracaktır.

Kahrolsun İşçi Düşmanı Faşistler ve Revizyonistler

Kahrolsun Feodal Baskılar
Ne Amerikan Ne Rus Çizmesi Yaşasın Emekçi Halkın Bağımsız Türkiye

Nizip'ten Bir Grup
Sabun İşçisi

İZMİR'DE KURŞUN FABRİKASINDAN 20 İŞÇİ İŞTEN ATILDI

Biz, Kurşun fabrikası işçileri. asgari ücretten daha düşük ücretle, çoğumuz sigortasız, sosyal haklardan mahrum olarak, ağır bir baskı altında çalışmaktaydık.

Biz işçiler ustabaşı, şef gibi patronun adamlarının zulmü ile angarya işlerde zorla çalıştırılmaktaydık. Kurşun tozları dummanları altında, sağlık koşullarının olmadığı şartlarda geçimimizi sağlamaya uğraşıyorduk. Fabrikadaki çağdışı koşulların düzeltilmesi, ücretlerimizin artırılması ve sosyal haklardan ya-

rarlanmak amacıyla sendikal örgütlenme çalışmalarına girdik. Patron sendikalaşmamızı önlemek amacıyla haftalığına 15 liralık gülmüş bir artırım yaptı. Fakat biz çalışmalarımızı devam ettirdik. Bu arada, komşu TO-KEZ işçileri greve gittiler. Grevci arkadaşlarımızı aktif olarak desteklememiz ve bu zamana kadar yaptığımız örgütlenme çalışmalarını sebebiyle işveren 20 işçiyi (bizi) işten attı.

Bizi açlığa mahkûm eden patronlar mücadelemizi böylece durduracaklarını zannediyorlar. Mücadelemiz sonuna kadar devam edecektir.

İşten atılan 20 işçi

BURSA MERİNOS FABRİKASI İŞÇİLERİ: «FABRİKAYA MHP'NİN ADAMLARI SOKULUYOR»

Bizler faşizmin devlet kurumlarını nasıl ele geçirmeye çalıştığının en yakın tanığı olan Merinos Fabrikası işçileriyiz. Daha evvel işyerindeki temel ekonomik ve demokratik sorunları ve taleplerimizi iletmiştik. O günden bu yana işçiler üzerindeki baskılar iyice yoğunlaştı. Fabrikaya devamlı komando işçi alınıyor. Bursa Eğitim Enstitüsüne MHP'li gençlere fabrikada iş verileceğine dair ilân asılıyor. Faşistler kitle tabanı yaratmaya çalışıyorlar. Ülkücü işçiler gecesini bilelerini açığa sattılar. Sarı sendikacılar da onlara destek oldular. Fakat bir tek işçiyi yanlarında göremediler. İşçilerden tecrit oldular.

Bu arada, Teksif Sendikasının da gerçek yüzünü iyice gördük. Yıllardır bir tek sorunumuzla ilgilenmeyen Teksif, bir bildiri dağıtıyor ve güya işçilerin dertlerini dile getirmeye çalışıyor. Çünkü Nisan ayında temsilci seçimleri var. Fabrikada ilerici - demokratik - devrimci işçilerin yer aldığı kuvvetli bir liste seçimlere girecek. Biz biliyoruz ki, bunlar hep yerlerini sağlamlaştırma manevralarıdır. Teksife karşı, işçilerde olan birikim bir gün patlayacaktır. Görevimiz bu birikime yön vermektir.

Dergimiz Halkın Sesi'nin 46. sayısına yapılan baskıyı kınıyoruz. Faşizm Halkın Sesi'ni susturamayacaktır.

Yaşasın İşçilerin Devrimci Mücadelesi
Kahrolsun Faşizm ve Revizyonizm
Bursa, Merinos Fabrikası İşçileri

BORA
yayımları

**Arnavutluk
Emek Partisi
Tarihi - 1**

**Arnavutluk
Emek Partisi
Tarihi - 2**

**Arnavutluk
Emek Partisi
Tarihi - 3**

**Takım
halinde
çıktı**

Genel Dağıtım: TÜR DA

mao zedung

**HALK SAVAŞINDA
TEMEL TAVUKLAR**

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11 Çağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112, Sirkeci - İst.
- Baskı: Barış Ofset
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlan şartları: Santimi 30 TL. Yayın İlanı: Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtım: TÜR-DA
- Türkiye dağıtım: Sabri Özakar

**AYDINLIK
YAYINLARI**

**Mao Zedung
SEÇME SÖZLER
(Kızıl kitap)**

**AYDINLIK
YAYINLARI**

**Mao Zedung
Partinin
Çalışma
Tarzını
Düzeltilim**

Genel Dağıtım: TÜR DA

Dört yıl önce Kızıldere'de şehit olan devrimcileri anıyoruz

Dört yıl önce 30 Mart 1972 günü Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Saffet Alp, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Nihat Yılmaz, Hüdayi Arıkan, Sinan Kâzım Özudoğru ve Sabahattin Kurt, Kızıldere'de faşist diktatörlük tarafından katledilmişlerdi. Faşizmin bütün halka ve devrimcilere azgınca saldırdığı şartlarda direnenek şehit düşen devrimcileri ölümlerinin 4. yılında anıyoruz.

Almanya'daki devrimcilerin Türkiye zindanlarındaki yurtseverlere açık mektubu

Kardeşler!

14.3.1976'da Bielefeld'de, 4 Türkiye'li yurtseverin sınır dışı edilmesine karşı kararlı mücadeleye devam etme kararı aldık.

Biz, orada sizlerin insanlık dışı işkencelere, ağır baskılara rağmen, halkımızın ve dünya halklarının kurtuluşu uğruna yürüttüğünüz mücadelenizi katıyetle destekleriz.

Emperyalistler ve uşakları yıkılışlarının sonuna gelmiş ve çürümüş güçlerdir. Halkların devrimci mücadelesi güçlüdür ve mutlaka zafer kazanacaktır.

Sizleri devrimci kardeşlikle selâmlarız.

Yaşasın Alman ve Türkiye halklarının devrimci dostluğu!

Kahrolun Emperyalizm ve Faşizm!

14.3.1976, Bielefeld.

Almanya Komünist Partisi (Marksist - Leninist)

Almanya Komünist Partisi

Batı Almanya Komünistleri Birliği

Alman Kızıl Yardım Teşkilâtı

ALMANYA'DAKİ ÜÇ YURTSEVERİN TÜRKİYE HAPİSHANELERİNDEKİ DEVRİMCİLERE MESAJI

Bugüne kadar mektuplar göndererek burada davamızda bize destek verdiniz. Bazıları elimize geçti, bazıları yasaklandı. Keza bizim yazdıklarımızın da birçoğu sizlere ulaşamadı. Bu mektupla biz sizlere cevap vermek istiyoruz.

Orada sizlere uygulanan vahşi zulmü gazetelerden okuyoruz. Alçakça tertiplenen cinayetler, işkenceler, idam ve ömür boyu hapis cezaları yağdırıyor. Ama bütün bunlar sizleri yıldırmağa şöyle dursun, aksine mücadele azminizi artırıyor.

Mücadele olan her yerde kayıplar da verilecektir, fedakârlıklar da yapılacaktır. Ve ölüm olağan bir şeydir. Hiçbir şey düpdüğün bir yoldan ilerleyerek gelişmiyor. Aksine bütün yeni şeylerin gelişme süreci inişler ve çıkışlarla, güçlükler ve elverişli şartlarla, başarısızlıklarla ve başarılarla doludur. Hayat işte tam da bundan ibarettir.

Halkımızın demokratik, yurtsever ve devrimci mücadelesinin tarihi kökleri derindir. Ama o, henüz yenidir, gençtir. Ve bütün yeni şeylerin gelişme yolunu izlemektedir. Bu yüzden geleceğe olan inancımızı en zor şartlar altında bile kaybetmemeliyiz. Dünyada çöküş ve yıkılışa giden emperyalizm ve yerli gericiyektir. Büyüyen ve zafere ilerleyen, halkların devrimci mücadeleleri ve sosyalizmdir.

Arkadaşlar! Kardeşler!

Bizler, sizlerin acılarıyla acı, sevinçleriyle sevinç duyuyoruz. Sizlerin zalimlere karşı birlikte direnmenizi kendimize örnek alıyoruz. Biz daima sizlerle beraberiz ve omuz omuzayız.

Şuna inanıyoruz ki, devrimci halkımız doğru bir önderlik altında birleştiği, mücadelede sebat ettiği takdirde bütün güçlüklerin üstesinden gelecektir. Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerin iktidarları sallanmaktadır. Revizyonizm ve reformculuğun boş hayalleri de kimseyi aldatamayacaktır. Devrim şehitlerinin kanlarıyla çizdikleri yoldan ilerleyelim! Sizleri devrimci kardeşlikle selâmlarız! (17.2.1976)

Hatice Yurttaş
Mustafa Tutkun
Ömer Özerturgut

Faşistler Trabzon'da bir devrimciyi öldürdüler

Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrenci yurtlarının birinci blokunda Kimya Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Orhan Aydın faşistler tarafından tabancayla vurularak yaralanmış, hastaneye kaldırılırken yolda ölmüştür. Devrimci öğrenci Orhan Aydın'ın faşistler tarafından öldürülmesinden sonra, Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrencileri bir günlük boykot yaparak bu cinayeti protesto etmişler ve katillerin bulunmasını istemişlerdir.

İŞKENCECİ KATİLLER HAKKINDA DAVA AÇILDI

30 Ocak 1976 günü Samatya polis karakolunda dövülerek öldürülen Cahit Şenyüz'ün alkol komasından öldüğünü iddia eden polislin sahtekârlığı bugün ortaya çıkmıştır. Bu cinayete ilgili olarak Samatya karakolu komiseri Bekir Çetiner ile polis memurları Halil Darı ve Süleyman Bal hakkında Cumhuriyet Savcılığı tarafından dava açılmıştır.

MARDİN'DE FAŞİZMİ VE MİLLÎ BASKIYI PROTESTO ETMEK İÇİN MİTİNG YAPILDI

21 Mart 1976 günü Mardin'de faşizmi protesto için bir miting ve yürüyüş yapıldı. «Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye» sloganı, yürüyüş sırasında kitleler tarafından benimsendi. Bu sloganla beraber «Doğu'da Milli Zulme Son», «Kahrolsun Faşizm», «Kahrolsun Toprak ağaları», «Kahrolsun Revizyonistler», «Faşizm Bira Bıdır», sloganları sık sık atıldı. «Yaşasın Ulusların ve Dillerin Eşitliği ve Özgürlüğü» pankartı taşındı.

TUNCELİ'DE 12 MART PROTESTO EDİLDİ

Tunceli'de 12 Mart 1976 günü bütün orta dereceli okullar bir günlük boykot yaparak, 12 Mart faşist darbesini protesto ettiler. Öğretmen Okulu öğrencileri tarafından başlatılan protesto yürüyüşü şehirdeki halkın da katılımıyla büyüdü ve devrimci şehitler için yapılan saygı durusundan sonra sona erdi.

GÖRDES'TE HALK FAŞİSTLERİ KOVALADI

19.3.1976 günü Gördes'de imam Hüseyin Bakar'ın kışkırtmalarıyla C.H.P. Lokaline saldırı yapmak isteyen faşistler karşısında kalabalık bir halk toplu-

ÖLDÜRÜLEN ATA YILDIRIM'IN BABASI
NUSRET YILDIRIM :

MHP kapatılsın katillerden hesap sorulsun

Faşist katiller tarafından 12 Mart 1976 günü Ankara'da öldürülen Ata Yıldırım'ın babası Nusret Yıldırım ile HALKIN SESİ muhabiri konuştu. Konuşmayı aynen veriyoruz :
HALKIN SESİ — Ata Yıldırım nasıl öldürüldü? Katilleri kimlerdir? Katillerin bulunması için devlet herhangi bir şey yapmış mıdır?

NUSRET YILDIRIM — Ata'yla aynı okulda okuyan Abidinpaşa Ülkü Ocakları Derneği üyesi olan Hasan Hüseyin, Ata'yla arkadaşını göstermiş; Site yurdundan gelen üç kişi de ateş etmiş. Ata vurulduğu zaman yanında bulunan Dilâver isimli arkadaşı daha sonra tanıklık etmek için emniyete gitmiş. Polis, Dilâver'i tanıklık yapmaması için ağır bir şekilde dövmüş. Bunun üzerine Dilâver tanıklık etmekten çekiniyor ve kaçıyor. Bundan sonra cinayet masasından bir komiser geldi, «Hasan Hüseyin'e çok dayak attık, işkence yaptık, fakat bir türlü katillerin kim olduğunu söyletmedik» dedi. Tabii söylediklerinin hepsi yalan. Olayı yüzlerce kişi görmüş. Fakat baskıdan korktukları için kimse tanıklık etmek istemiyor.

HALKIN SESİ — Ülkü Ocakları ve MHP'nin Abidinpaşa ve Tuzluca'daki faaliyetleri nelerdir?

NUSRET YILDIRIM — Abidinpaşa'da Ülkü Ocakları kuruluhi beri mahalle halkının hüzuru kaçtı. Bu bölgede üç tane okul var. Katiller bu Ülkü Ocaklarından çıkıyor, okullara saldırıyorlar. Halka gözdağı vermek için geceleri sağa sola ateş ediyor, dinamit patlatıyorlar. Bu Ülkü Ocakları, bu rada durdukça her gün yeni olaylar çıkabilir. Bütün aile grev yapıp Ülkü Ocaklarının kapatılmasını isteyeceğiz. Kısa bir süre önce Kasım Yazıcı'yı ayağından vurdular. 26 Mart'ta mahkemesi var. Aynı gün Tarık adlı bir çocuğu omuzundan vurdular. Yine Başkent Lisesinden bir çocuk omuzundan yaralı. Ne ses var ne seda. Suçlu muçlu yok. Aranmıyor. Bu katil yuvası Ülkü Ocakları kapatılsın.

HALKIN SESİ — Cenaze töreninde polis ne yaptı? Size baskı geldi mi?

NUSRET YILDIRIM — Cenazeyi bize vermediler. Bizi copladılar. Cenazeyi namazsız niyatsız gömüyorlar. Yaşı da (17) büyütüp 19 yapıyorlar. «Ailesi sahip çıkmadı» deyip götürüp gömmüşler. Ablasını, bizi, ağabeylerini copladılar. «Ölü bizizdir. Verin bize. Evim şurda, eve götürücem, belki memlekete götürürüz» dedik. Vermediler. Cobunan, panzerinen bize saldırdılar. Kaymın çocuğunu alıp götürdüler. Hâlâ içerde. Ağabeyi haberi duyuyor. Asker elbisesiyle geliyor. Onu da dövüyorlar. O da, «Beni döveceğinize katilleri dövün. Katil iktidar» diye bağırıyor.

HALKIN SESİ — Katillerden ve işkencecilerden hesap sorulması hakkında ne düşünüyorsunuz?

NUSRET YILDIRIM — Katilleri bize bulsunlar. Halk onları bir görsün. Hesap sorulsun. Ama onlar katilleri, işkencecileri bulamaz, çünkü esas katiller, işkenceciler hükümette, devletin başındadır. Bu katiller halkın önünde yargılsın. Halkın önünde bir adalet kurulsun ki halk öğrensin, Başka kan dökülmesin.

HALKIN SESİ — Bugün, siz eski bir üyesi olarak MHP içindeki

luğunu görünce meydana sıkışık kalmışlardır. Ertesi gün, halk faşistlerin bir saldırı ihtimaline karşı sokaklara dökülerek faşistleri kovalamış, saldırı aletlerine el koymuştur.

PAZARCİK'TA HALK POLİS BASKISINI PROTESTO EDİYOR

Pazarcık'ta polis geceleri mahallelerde sürekli devriye gezmekte ve evinden dışarı çıkan herkesin üstünü aramakta, kahvehanelere baskın yapmakta, silah sıkıp panik yaratmaya çalışmaktadır. Toprak-İş sendikasının Pazarcık olayları sırasında vurulan Mustafa Şenpınar'ın mezarını yapma töreni ile ilgili

bilirisini dağıtan lise öğrencisi Hasan Ökmen tutuklanarak, poliste 4 gün işkence görmüştür. Hasan Ökmen'in bir eli yediği tekme ve coplarla sakatlanmıştır. İşkence sonucunda kulakları da duymamaktadır. Kafasına yediği darbeler sonucu ise sık sık kriz geçirmektedir.

Maraş'ın Pazarcık kazası köylüleri, ilçe merkezindeki faşist saldırıdan sonra, faşist baskı ve saldırıları protesto eden bir bildiri yayınladılar. Pazarcık'ta Karacay köyünden 56, Hanobası köyünden 46, Köprüağızından 105, Akdemir - Hamzikanlı'dan 53, Pulyanlı'dan 31, Çöçelli'den 353, Demirciler'den 31, Ördedede'den 120, ilçe merkezinden

aldatılmış kimselere bir diyeceğiniz var mı?

NUSRET YILDIRIM — Ben, MHP Ağrı ili kurucularındanım. Dört sene de MHP Çankaya ilçe başkanlığı yaptım. Bu katiller para ile satın alınmış adamlardır. Yüzlerce itin veya fakara çocuğunun doldurmuşlar ceplerine para, silâh, bazısının altına araba. «Bekle» diyorlar. Sonra okul bastırıyor, bomba silâh atıyor, adam öldürtüyorlar. Bunlar yanlış yoldadır. Bunlara millet cevap verecektir. HALKIN SESİ — Halkın Sesi vasıtasıyla iletceğiniz bir mesaj var mıdır?

NUSRET YILDIRIM — Siz, bizim bütün söyleyeceklerimizi söylüyorsunuz. Benim diyeceğim; evlatlarımızın katilleri bulsun. MHP ve Ülkü Ocakları kapatılsın. Başka ana baba balarımın yüreği yanmasın. Gazeteniz vasıtasıyla halkımıza selâmlarımızı iletin.

Faşist komandolar bir devrimciyi daha şehit ettiler

Faşist komandolar bir devrimciyi daha şehit ettiler. 30 Mart günü Ankara Maltepe semtinde faşistler öğrencilere ve halka saldırmışlardır. Site Öğrenci Yurdu'na faşist karargahı haline getiren ülkü ocaklılar minibüslerle Maltepe'ye gelmişler, Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi öğrencilerine ateş açmışlardır. Öğrencilerin direnmesi üzerine çatışma sokaklara yayılmıştır. Faşist katiller ayırım gözetmeksizin herkese saldırmışlardır. Faşist kurşunlarıyla Sa-

mi Ovaloğlu adındaki devrimci öğrenci ile birisi şoför, ikisi PTT memuru olan dokuz kişi yaralanmıştır.

Faşist caniler, hastaneyi kuşatarak Sami Ovaloğlu'na kan verilerek kurtarılmasını önlemişlerdir. Katillerin başında Akif Özer ve Sami Bal adındaki MHP'li faşistler bulunmaktadır.

Devam eden saldırılar ve cinayetlerin tekrar ortaya koyduğu gibi faşist yuvaları dağıtılmalı ve katillerden hesap sorulmalıdır.

Faşistlerin de revizyonistlerin de gerçek yüzünü görerek devrimci oldum

Dergimizin 45. sayısında başlattığımız «Eleştiri - Özeleştiri» adlı kısım, benim uzun zamandan beri derginizde hissettiğim bir boşluğun doldurulmasıydı. Bu kısmın devrimci mücadelede büyük yararlar sağlayacağı kanısındayım. Bunun sonuna kadar yürütülmesi için ben de kendimden bir şeyler katarak, desteklemek istiyorum.

Kendi özeleştirimini yaparken lise hayatından başlamayı faydalı buluyorum.

Okuldaki baskı ve fikir özgürlüğü kısıtlılığı yüzünden bilinçsiz olarak önce dinin etkisine -bilhassa cuma namazlarına- ve sonra da komando olmaya itildim. Buna okuldaki gerici ve faşist öğretmenler sebep olmuştur. Beden Eğitimi öğretmeni Mahir Doğruöz cuma namazlarına gitтім için bana 10 verirdi. İsmi Öztürk Ataoğuz olan diğer bir öğretmen ise okuldaki bütün faaliyetlere katılıyorum diye bizleri komando olarak öne sürer-

di, 10 verirdi. Bu şahıs ayrıca Türkeş'in yeğeni oluyormuş. Okuldaki faşist diktatörlüğüyle meshurmuş. 29 Ekim 1969 tarihindeki bayramda benim de olduğum bir olayı anlatayım. Yenişehir'de sebepini hâlâ bilemediğim, fakat benim de katıldığım bir kavgada yurtsever subay ve yedek subaylara karşı biz Hacı Ali Demirel'in muhafızları ve Türkeş'in gizli komandoları olarak kavga ettik. Bu yüzden, 6 sene sonra olsa dahi bu yurtseverlerden özür diler, beni başışlamalarını isterim. Yükseliş'teki faşistleri ve müdür Halil Turgut'u - eski Menderesçilerden - lanetlerim. Ve seneler sonra Batı Berlin'de «ilerici» bir dernekte çalışmaya başladım. Adı Türkiye Toplumcular Ocağı. Maalesef ilerici zannettiğim derneğin devrimcilerle bir alâkası olmadığını bir süre sonra anladım. Öğrendiğim tek şey Sovyetler Birliği'nin en iyi sosyalist ülke olduğuydu. Tabii bir merak sonucu SSCB'nin Çin'den neden

ayrıldığını sorduğumda bana çok şeyler anlattılar. Ne var ki, araştırma yaptığımda anlattıklarını sadece yalan-dolan olduğunu anladım. Bu sefer beni 'maoculuk la' suçladılar. Böylece de ben derneğe bir daha gitmedim. TKP'nin Batı Berlin temsilcisi TTO kurulalı 7-8 sene oluyor. Fakat ne yaptığı sorulduğunda cevabı eğlence geceleri tertiplemek ve 30-40 kişiyi üye yazmak oluyor. Sorarım bunlara devrimciler eleştiriden korkar mı? Sosyalist bir ülke eleştiriden korkar mı? Ama onların korktuklarını gözlerimle gördüm. Gerisini dosyalar anlatsın. Benim gibi yüzlerce örnek var Batı Berlin'de. Böylece devrimciye yaptıkları gibi beni de ajanlıkla, provakatorlukla suçladılar. Ne kadar adı vşerefsiz bir suçlama! Onlara dedim ki, bırakın bu suçlamayı d kitleler yapсын.

Devrimcilere sorarım, bilinçsiz olarak bir derneğe gitmek ve daha sonra araştırma yapıp oradan ayrılmak suç mudur? Cevap hayır olmalı; fakat bazı devrimci arkadaşlar böyle yurtseverleri ani yargılarla suçuyorlar. Böyle kişileri karşı-devrimci yerine koyuyorlar. Bu çok tehlikeli bir şey olup, suçlamayanlar kendilerini tecrit ediyorlar. Revizyonizm mikrobunun her zaman kitleler önünde açıklanmasına ve açıktan açığa mücadele edilmesine ben de taraftarım. Fakat bunu yaparken de çok dikkatli olmalıyız. Yanlışlıkla veya bilinçsiz olarak revizyonistlerin derneklerine giren arkadaşları düşman olarak görmemeliyiz.

Dostlarıma söyleyeceğim başka bir şey de revizyonizme karşı mücadelenin her zaman bilimsel olmasıdır. Yoksa onların taktiklerine ve aldatmacalarına kapılabiliriz. Bazıları gibi de sözde anti-revizyonist ve fiiliyatta revizyonistlerin düştüğü hataya düşmemek için de sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzünü her zaman açıklamalıyız.

Batı Berlin'den devrimci bir öğrenci

BEN BİR FAŞİST İDİM

«Kafkas hülyası, Turan rüyası, Moskova kuşatması, Tanrı Dağı'nda çadır kurulması, darı şarabı, kırmızı, vb.» dalavereleri ile doyuruldu. Orta okuldayken Ahmet Hamdi Söylemez isimli faşist öğretmen dindersine gelirdi. Ders dindersi değil de, adeta «bozkurt» dersiydi. Hepimizin kafasını şovence duygularla yıkamıştı. O zaman yarım saat içinde Moskova'yı bozkurt önde kılıçlarla fethediyorduk. Hatta hiç unutamadığım, saygı değer(!) hocamızın bir sözü vardı. «Eğer bir gün solcu olursanız ilk kurşunu benden yersiniz» demişti.

Sadece ben değil, bütün arkadaşlar öyleydi. Benim aklım başıma bu yıl geldi. Devrimcilerin niye öldürüldüğünü şimdi daha iyi anlıyorum. Hem de yediğim ekmeğe, içtiğim su gibi... Amerika ve Rusya başbelâlarının dünyayı nasıl talan ettiklerini şimdi daha iyi anlıyorum. Başbelâsı olmasalardı, dünyada her kaldırılan taşın altından çirkef başlarını çıkarmazlardı. Bana demokrasinin varlığından söz ederlerdi. Oysa onların söylediği demokrasi kaldırım demokrasisiymiş. Grev yapan işçiye, faşistlerle birlikte polisler saldırırsa, toprak isteyen köylüye komando ve jandarma dipçik vurursa, demokratik eğitim isteyen öğrenciye cop ve mermi ile saldırırsa, binlerce devrimci öğretmen sürü-

lürse, iki süper devletin dünya ve yurdumuz üzerindeki oyunlarını sergileyen gençlik öldürülür, kurşunlanır, hapse atılırsa, yüzlerce genç kız ve kadının vücudu bir mal gibi satılırsa, mobilya deyip sunta yutturulursa, ve yolsuzlukları gün ışığına çıkaran yurtseverlere çeşitli faşizan baskılar uygulanırsa, kitap okuyan genç, öğrenci, aydın kurşunlanır, hapislenirse ve yüzlerce binlerce faşist uygulamalar olursa bunun adı GÜLLÜ İBİKLİ DEMOKRASİ midir? Hayır! Bunun adı FAŞİZM'in ta kendisidir. Demokrasi bir avuç para babasının demokrasisidir. Öyleyse bize düşen görev nedir?

1) Bilinçli olarak halkın arasına girmeliyiz. Onlardan bağlarımızı koparmamalıyız.

2) Faşizme olduğu kadar, sosyal-faşizme ve revizyonizme karşı halkla birlikte mücadeleye (kararlı bir şekilde) girmeliyiz.

3) Halkımıza Amerikan ve Rus emperyalizminin dünya üzerindeki hegemonya yarışımı bir bir anlatmalıyız. (Bunlar sadece benim anlamak istediklerimin bir kısmıdır.)

NE AMERİKAN ÇİZMESİ OLSUN NE RUS ÇİZMESİ YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ
İrfan Çivi — Gördes

96 köylünün ve Maraş il merkezinden 113 vatandaşın imzasını taşıyan bildiri şöyle demektedir:

«Biz Pazarcık halkı olarak faşizmden nefret ediyoruz. Bunu gören faşistler bize saldırdılar ve hakettikleri cevabı aldılar. Pazarcık halkı CHP'li ağaların ve revizyonistlerin her türlü engellemesine rağmen saldırıya kararlılıkla karşı koydu ve faşistleri püskürttü. Topraksız köylü MUSTAFA ŞENPINAR şehit düştü. Olaydan sonra Adana devlet Güvenlik Mahkemesi 26 kişiyi tutukladı. Faşist yuvalar kapatılmalıdır. Saldırılarından hesap sorulacaktır. Tutuklular serbest bırakılmalıdır.»

AYDINLIK YAYINLARI MAO ZEDUNG
SEÇME ESERLER
III

Genel Dağıtım: TÜR DA
Cağaloğlu Hamam sok. No: 4 - İSTANBUL

AYDINLIK YAYINLARI Mustafa Suphi
Türkiye'nin
Mazlum Amele ve
Rençberlerine

Genel Dağıtım: TÜR DA
Cağaloğlu Hamam sok. No: 4 - İSTANBUL

BİLİM ÖZGÜRLÜĞÜ İSTİYORUZ ! MC HÜKÜMETİ ÜNİVERSİTELERDEN ELİNİ ÇEKMELİDİR !

terlerdeki huzursuzlu-
ışkırtıcısı ve sorumlu-
MC hükümetinin baş-
ileyman Demirel, son
«üniversitelerde bozu-
yeniden kurmak için
üniversitelere el koy-
ından dem vuruyor.
sınıflar, öteden beri,
içi yönetimde demok-
ramen ortadan kaldır-
site özerkliğini yok
iversitelerde demokra-
ızlık ve halka hizmet
ına ne varsa silip yok
ellerinden geleni yap-
1973 senesinde, faşist
erörün en yoğun oldu-
le Üniversiteler Kanu-
ulan değişiklikler de
taşımaktadır.

ite özerkliği, ancak
içi yönetimin demok-
arzda yürütülmesiyle
akdirde bir anlam ta-
diktatörlük, 1973 se-
aptığı değişikliklerle,
içi yönetimde demok-
amen ortadan kaldır-

te yönetiminde mev-
cattı hiyerarşi daha da
irilmiştir. Yetkiler da-
rkezileştirilerek tepede
ır. Bugün öğretimde
ı elemanlar arasında
be farkları» mevcut-
rsite içinde yer alan
mler, -öğrenciler, asis-
sonel ve hattâ öğretim
bir kısmı- yönetimin
dışında bırakılmışlar-
a bu kesimlerin sesle-
malarına imkân sağla-
lenme, söz söyleme ve
hakları gaspedilmiştir.
in doğal üyesi sayıl-
üniversite içinde faa-
eren öğrenci dernekleri
ıştır. Okullarda toplan-
i dağıtma, afiş asma
faaliyetler idarenin iz-
nmiştir. Diğer memur-
te asistanların da sen-
rmaları yasaklanmış.
ndikaları da kapatıl-
üniversitelerde çalışan
rev hakkı yoktur. Üni-
le faşist iktidarların si-
ütme, hattâ bu siyaset
unda «adam öldürme»
sınırsız bir biçimde
n, demokrasi ve bağı-
vana bir siyaset izlemek
kesimlerin siyasete ka-
saktır. Ancak -o da po-
faşistler düzmece bir
urup bu yolu tıkama-
urulabilen öğrenci der-
siyasetle uğraşması
Anayasada yapılan de-
diğer devlet memurla-
ğretim üye ve yardım-
da siyasî partilere üye
yasaklanmıştır.
sitelere yurtsever ve
unsurların girmesini
için birçok tedbir alın-

mıştır. Herkesin bildiği gibi,
emekçi ailelerden gelen gençle-
rin ancak yok denecek kadar
küçük bir kısmı üniversitelere
girebilmektedir. Paralı eğitim
yaygınlaştırılarak bu oran daha
da düşürülmek istenmektedir.
Üniversitelere asistan alınması
meselesine gelince, birçok aday,
gerekli sınavları başardıkları hal-
de, polis soruşturması sonucun-
da ya da öğrencilik yıllarında
disiplin cezası aldıkları gerekçe-
siyle kabul edilmemektedir. 1973'
te değiştirilen Üniversiteler Ka-
nununun Anayasa Mahkemesi
tarafından iptal edilen bir mad-
desine göre, «devletin ülkesi ve
milletiyle bölünmez bütünlüğü-
ne» karşı suç işlemiş olanların
asistan olamayacakları belirtil-
mektedir. Bu maddeye göre, 12
Mart faşizmi karşısında susma-
mış, buna karşı direnmiş olan
herkese üniversitenin kapıları
kapatılmaktadır.

Girişteki bu engelleri aşabil-
miş olan demokrat ve yurtsever
öğrenci ve asistanları temizlemek
için de birçok tedbir alınmıştır.
12 Marttan sonra değiştirilerek
daha da sertleştirilen disiplin yö-
netmelikleri, demokrasi ve ba-
ğımsızlık mücadelesine katılan,
devrimci siyasetle uğraşan öğren-
cilerin cezalandırılmasını öngö-
ren maddelerle doldurulmuştur.
Üniversiteler Kanununun gene
Anayasa Mahkemesi tarafından
iptal edilen bir maddesine göre,
iki senede bir asistanların duru-
mu gözden geçirilip, tayinleri ye-
nilenecek ya da işlerine son ve-
rilecektir. 1975 senesinde bu
maddeye dayanılarak bazı yurt-
sever asistanlara kıyılmıştır.
Doktorasını veren asistanlar ist-
tifa etmiş sayılmakta, bunlara
kadro verilip verilmemesi yöne-
timin istegine kalmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra, üni-
versitede çalışan öğretim ele-
manları üzerinde sürekli bir fa-
şist baskı ve denetim mevcuttur.
Bazı fakültelerde, asistanların
özel hayatına kadar karışılmak-
ta, asistanlık süreleri boyunca
evlenmemeleri şart koşulmakta
ya da izne bağlanmaktadır. Bu-
gün hâlâ yürürlükte olan bir ka-
nuna göre, aralarında asistanla-
rın da bulunduğu devlet memur-
ları, il sınırları dışına çıkarken
amirlerine haber vermek zorun-
dadırlar. 12 Marttan sonra bu
kanun işletilerek, bazı yurtsever
asistanlar hakkında soruşturma
açılmıştır. Gene 12 Marttan son-
ra bütün fakültele MIT ajan-
ları yerleştirilmiştir.

1973 senesinde yapılan de-
ğişikliklerde üniversite içi yöne-
timde demokrasinin ortadan kal-
dırılmasıyla yetinilmemiş, özerk-
liği tamamen yok edici hüküm-
ler de getirilmiştir. Çoğunluğunu
Millî Eğitim Bakanlığının atadı-
ğı üyelerin oluşturduğu Yüksek

Öğretim Kurulu (YÖK) ve Üni-
versitelerarası Kurul gibi üniver-
siteler üstü kurumlar kurulmuş-
tur. Bunlar, hükümetlerin üni-
versitelere müdahalesine aracılık
eden ve bunu sürekleştiren ku-
rumlardır. Zaten Anayasa Mah-
kemesi de, kanunun YÖK'le il-
gili maddelerini özerklik ilkesi-
ne aykırı bularak iptal etmiştir.
MC hükümeti zamanında, S. De-
mirel'in zaman zaman üniversite
rektörlerini toplayıp, üniversite
yönetimleri üzerine doğrudan
baskı yapması da olağan bir uy-
gulama haline getirilmiştir.

İdarî özerkliğin bulunmadığı
üniversitelerde, malî ve akade-
mik özerklik de tabiatıyla söz
konusu değildir. Üniversitelerin
her sene bütçe konusunda hükü-
metle «pazarlığa oturmak» zo-
runda olması, hükümetin eline
başka bir baskı aracı daha ver-
mektedir.

Tıpkı 12 Marttan sonra ilân
edilen Sıkıyönetim sırasında ol-
duğu gibi bugün de, ilerici öğ-
retim üyeleri ve yardımcıları
hakkında, derslerde okuttukları
kitaplar ve söyledikleri sözler
yüzünden ihbarlar yapılmakta
ve davalar açılmaktadır. Son ola-
rak Hukuk Fakültesi öğretim
üyelerinden Doç. Server Bedii
Tanilli, Şişli Siyasal Bilimler
Yüksek Okulunda okuttuğu «Uy-
garlık Tarihi» isimli ders notla-
rı ve derste söylediği sözler yü-
zünden, Ülkü Ocaklı faşistler
tarafından ihbar edilmiştir. Bu-
nun üzerine S. B. Tanilli hakkın-
da İstanbul Devlet Güvenlik
Mahkemesinde «komünizm prop-
agandası» yaptığı gerekçesiyle
açılan dava halen sürmektedir.

Faşist diktatörlük, getirilen
bütün bu değişiklikleri yeterli
görmeyerek, Anayasayı, hükü-
metlere üniversitelere doğrudan
doğruya elkoyma yetkisi vere-
cek şekilde değiştirmeyi de ih-
mal etmemiştir. Üniversitelere
hükümetin elkoyması, üniver-
sitelerde sıkıyönetim ilân edilme-
si anlamına gelmekte ve bu «sı-
kıyönetim» ikişer aylık sürelerle
uzatılabilmektedir. Hükümet, bu
dönemde üniversite yönetiminin
yetkilerini kaldırmakta, üniver-
site içinden tayin edeceği yetki-
liler eliyle, istediğinin görevini
değiştirebilmekte, istediğini de
görevden alabilmektedir. Kısaca-
sı üniversitelerde «astığı astık,
kestiği kestik» bir yönetim uygu-
layabilmektedir.

12 Mart faşist darbesinden
sonra üniversitelerle ilgili olarak
getirilen bu tedbirler, faşizmin,
kendi dışında kimseye güvene-
meyen, her kademenin üstüne
onu denetlemek amacıyla başka
bir kademe getiren ve ülke haya-
tındaki her şeyi doğrudan baskı
ve denetim altına almayı iste-
yen mantığını gözler önüne ser-
mektedir.

Bugün üniversitelere huzurun
gelmesi; üniversitelerin, bilimin
ve kültürün özgürce tartışıldığı,
demokrasi, bağımsızlık ve bili-
min halkın hizmetine sunulması

anlayışının serbestçe gelişip, boy
atabildiği yerler haline gelebil-
mesi için, hükümetin üniversite-
lere el koyması değil, üniver-
sitelerden elini çekmesi gerekir.

AYDINLIK
YAYINLARI

G.Dimitrov

Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe

Genel Dağıtım: TÜR DA
Cağaloğlu Hamam sok. No: 4 - İSTANBUL

AYDINLIK
YAYINLARI

Doğu Perinçek

Kıbrıs Meselesi

Genel Dağıtım: TÜR DA
Cağaloğlu Hamam sok. No: 4 - İSTANBUL

BORA
yayınlari

Agnes Smedley

ÇİN SAVAŞIYOR ÇİN DEVRİMCİ SAVAŞINI ANLATAN ROMAN

Genel Dağıtım: TÜR DA
Cağaloğlu Hamam sok. No: 4 - İSTANBUL